УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ — 75 років — Служби Народові

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 78. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го КВІТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 29, 1969 No. 2098 VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 28 квітня 1969

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ СКАРБУ ЗВІТУЄ, що запаси золота в державній скарбниці ЗСА в березні цього року збільшилися на 27 мільйонів дол. і становили 10,836 більйона дол. Березневе збільшення золота було першим в цьому році. Попереднє збільшення було в листопаді минулого року і становило тоді 109 мільйонів дол. Професор економіки чикагівського університету Мілтон Фрідмен твердить, що нова міжнародна монетарна криза не може мати впливу на вартість доляра, бо тепер є подвійна ціна на золото. ЗСА продають державам золото по 35 дол. за одну унцію. Біржі встановляють свої ціни на золото.

СУДДЯ ГЕРБЕРТ ВОКЕР ЗАРЯДИВ, щоб переслухання в справі Сірхана Б. Сірхана відбулося не 14-го травня, як було давніше визначено, а 21-го травня. На цьому переслуханні оборонець Сірхана внесе просьбу про нову розправу над 25-річним вбивником нюйоркського сенатора Роберта Ф. Кеннеді Сірханом Б. Сірханом, якого жюрі визнало 17-го квітня винним у вбивстві першого ступня, і пізніше це саме жюрі визначило вбивникові смертну кару в газовій коморі. Оборонець сподівається виграти апеляцію, і тоді в другій розправі Сірхан признається до злочину і буде засуджений до кари тюрми та зможе ще вийти на волю після відбуття частини кари.

ПАЛАТНА МІЖСТЕЙТОВА КОМІСІЯ ВЕДЕ переслухання в справі законопроєкту про продовження закону, який забороняє робити зміни в справі реклями цигарок. Тютюнова промисловість старається про те, щоб і надалі обов'язував теперішній закон, який кінчається 30-го червня ц. р. Федеральна Комунікаційна Комісія повідомила, що вона хотіла б заборонити всякі реклями цигарок, якщо закон не буде продовжений. Федеральна Торговельна Комісія плянує, щоб на пачках із цигарками був напис: „Курення цигарок є небезпечне для здоров'я і може спричинити смерть від пістряка або інших недуг".

ПОЛІПШИЛИСЯ ВІДНОСИНИ МІЖ КУБОЮ ТА СССР, як про це свідчать події на Кубі. При кінці 1967 р. уряд диктатора Фіделя Кастра оскаржував Москву в тому, що вона підтримувала опозицію проти Кастра, а тепер сам Кастро був присутній на зборах, де заснували Товариство Кубинсько - Совєтської Приязні. Голова цього Товариства капітан Антоніо Нуньоз Хіменез — президент Кубинської Академії Наук сказав: „Приязнь між нашими двома країнами буде ще сильніша зі заснуванням цього Товариства". Преса й радіо присвятили багато уваги заснуванню цього Товариства. Подібне Товариство існує в Москві від 1964 р. Куба тепер підтримує Москву проти Китаю.

У СВІТІ

МОСКАЛІ БУДУТЬ СТАНОВИТИ меншість в СССР за новим переписом, який буде переведений в Совєтському Союзі в січні 1970-го року, твердить Фернсворт Фавль у „Ню Йорк Таймсі" з останньої неділі, розглядаючи фахово національну статистику в СССР. Циферне відношення між москалями (росіянами) і не-москалями змінюється щораз у некорисгь москалів з уваги на більший природний приріст населення в центральній Азії і на Кавказі. За переписом в 1959 році було в СССР 54.65% москалів проти 45.35% інших національностей. Проте — звертає увагу названий автор — москалі все ще хочуть грати ролю „старшого брата". Всі немосковські громадяни СССР здають собі справу , пише він, що всі сутні рішення приймаються в Москві.

НОВИМ АМБАСАДОРОМ В ЯПОНІЇ СТАНЕ Армін Генрі Меєр, професійний дипломат, дотеперішній американський амбасадор в Ірані. Японський уряд дав уже свою згоду на його призначення, дармащо японці буцім-то невдоволені, що на амбасадора ЗСА в Японії призначено дипломата, якого спеціяльністю були справи Близького і Середнього, а не Далекого Сходу. Японія почне в цьому році вживати енергійних заходів, щоб дістати американську базу в Окінаві під свою суверенність.

АМЕРИКАНСЬКА ВОЄННА ФЛЬОТА ПЕРЕСУВАЄТЬСЯ з Японського моря на Жовте море, себто від східніх берегів Кореї до західніх. Спеціяльне воєнно - морське з'єднання, створене після останньої провокаційної атаки Північної Кореї проти неузброєного американського розвідчого літака у віддалі 90 миль від берегів Кореї, офіційно нараховує 29 воєнно - морських одиниць, насправді кругло 40. Пересунення тієї фльоти на Жовте море втихомирить Совєти, стривожені, що та фльота нібито загрожує Владивостокові, та водночас так само запевнить безпеку американським розвідчим літакам і кораблям.

СОВЄТИ ЗБРОЯТЬСЯ в такому швидкому темпі, що вони можуть мати в 1975 р. 2.500 далекосяжних міжконтинентальних атомових ракет. ЗСА мають тепер 1.054 таких ракет. Виявив це секретар оборони Мелвін Лерд у промові до Товариства газетних редакторів на Флориді, перестерігши, що ЗСА не можуть допустити, щоб СССР став сильніший в усіх родах зброї — до чого, на жаль, іде.

В Джерзі Сити відбулося Рідношкільне свято

Джерзі Сити, Н. Дж. — Майже тригодинну програму у неділю 27 квітня, виконану силами учнів від 1-ї до 10-ї кляс Школи Українознавства „Рідна Школа" в залі УНДому, оплескували понад 250 батьків і дітей. Молитву відчитав українською мовою молодий священик ірляндського походження всч. о. Дейвид Клуні із української католицької церкви св. Петра і Павла, який оволодів цією мовою дуже добре, даючи тим приклад іншим. Після вступного слова директора Школи Українознавства проф. С. Мухина, виступили діти першої кляси з деклямаціями, співами, танками, і так кляса за клясою показували своє знання мови українського народу та оволодіння зразками з літератури, музики, співів і танків. При деяких точках бракувало музичного супроводу,але тон подавали до початку пісні працьовиті вчителі і вчительки. Вкінці виступали семеро учениць 10-ї кляси — хор в супроводі бандур, а потім гітар. Рідношкільне свято закінчилося деклямацією Г. Дидик „Рідний Край" та словом-подякою п. Ів. Цьолка — голови Т-ва „Рідна Школа" в Джерзі Сити. Багато дітей і молоді виявили на тому вечорі неабиякі мистецькі таланти і добре володіння українською мовою.

ПОМЕР ПРОФ. Д-Р РОМАН СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ, ГОЛОВА НТШ У ЗСА, ПРЕЗИДЕНТ ГОЛ. РАДИ НТШ, КОЛ. ВІЦЕ-ПРЕМ'ЄР І МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УНР

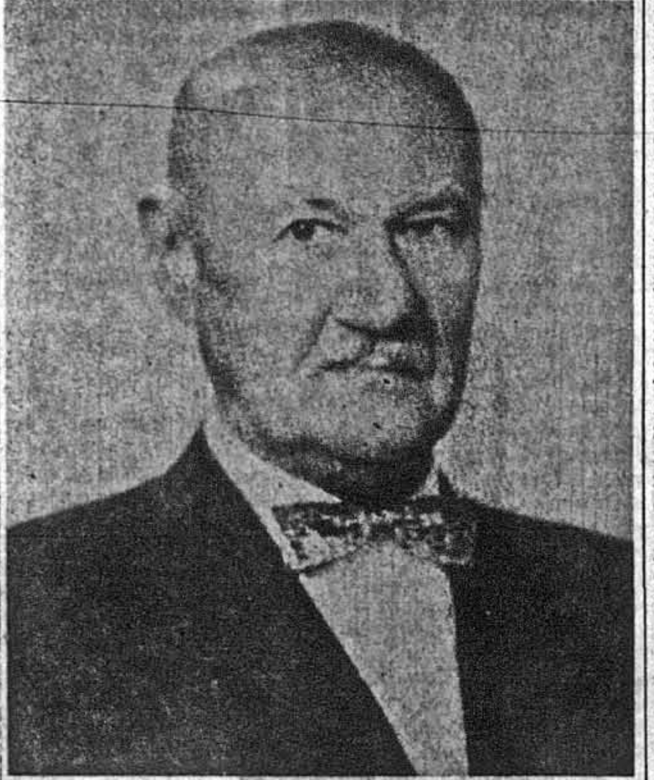

Сл. п. проф. д-р Роман Смаль-Стоцький

Вашингтон. — В неділю 27 квітня ц.р. тут у шпиталі Джорджтавнського Університету о год. 6:30 вечора помер на 77-ому році життя один з найвидатніших українських учених — мовознавець, громадський і політичний діяч професор д-р Роман Смаль-Стоцький, довголітній голова Наукового Товариства ім. Шевченка у ЗСА, президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, член Екзекутиви УККА, як також проводів інших установ і товариств. Народжений 8 січня 1893 року в Чернівцях в родині визначного українського вченого філолога й літературознавця професора Степана Смаль-Стоцького й Емілії із Заревичів, сл. п. Роман Смаль-Стоцький закінчив гімназію в Чернівцях й університетські студії відбував у Відні, Ляйпцігу і Мюнхені, завершуючи їх докторатом у Мюнхенському Університеті. Після закінчення студій,побіч наукової праці, розгорнув широку громадську і політичну діяльність, як співробітник Союзу Визволення України, голова просвітного відділу в таборах полонених і потім співорганізатор Сірої і Синьої Дивізій. Під час визвольних змагань, в 1918-1919 роках став дипломатичним представником Уряду Західньої Української Народної Республіки у Берліні, а після злуки ЗУНР з Українською Народною Республікою — радником посольства УНР в Німеччині, згодом в 1921-1923 надзвичайним послом й уповноваженим уряду УНР в Берліні. В 1923 році д-р Роман Смаль-Стоцький став надзвичайним професором Українського Вільного Університету в Празі і в 1924-25 роках виступав із лекціями в коледжах Лондонського і Кембриджського Університетів. З Лондону переїхав до Варшави, де до 1939 року працював як надзвичайний і згодом як звичайний професор Варшавського Університету, розвиваючи водночас широку організаційно-наукову діяльність в рамках Українського Наукового Інституту, як його секретар, редактор видань тощо. Водночас із цим брав активну участь в українському еміграційному житті, займаючи різні пости в уряді УНР, в тому також пост віце-прем'єра і міністра закордонних справ. За свою наукову діяльність проф. д-р Роман Смаль-Стоцький був найменований 1934 року дійсним членом НТШ. Після переїзду до ЗСА в 1947 р., став професором Маркетського Університету в Милвокі, Висконсин, включаючись водночас в українське наукове життя у ЗСА, як президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка з 1955 року, голова НТШ у ЗСА з 1957 року, голова Комітету Американсько-Слов'янських Наукових Товариств у ЗСА. Був ініціятором й організатором двох Світових Конґресів Української Вільної Науки. Водночас із цим включився в політично-громадське життя, як член Політичної Ради УККА з 1951 року, згодом член Екзекутиви УККА, голова Комітету будови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні тощо. У своєму науковому дорібку залишив понад 150 праць, розвідок, друкованих окремими книжковими виданнями і в журналах та збірниках.

Сл. п. проф. д-р Роман Смаль-Стоцький вперше занедужав важко в половині минулого року, перебувши кілька тижнів у шпиталі. До речі, він із шпитального ліжка прибув на привітання Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого з нагоди надання йому диплому почесного доктора в Католицькому Університеті Америки 2-го серпня 1968-го року. Хоча після тієї недуги й операції проф. Р. Смаль-Стоцький вже не вернувся до повного здоров'я і сили, проте він продовжував свою повну наукову, громадську і політичну активність, навіть тоді, як з початком цього місяця йому знову довелося перейти на лікування до шпиталя, з якого вже не повернувся. В день його смерти, в неділю 27-го квітня, його відвідали в шпиталі в полудневих годинах його найближчі співробітники в НТШ в ЗСА, науковий секретар проф. д-р Василь Стецюк і скарбник і фінансовий секретар інж. Роман Кобринський. Недужий не тільки не виявляв ніякої депресії, але цілком навпаки, був повний надії на видужання, інтересувався всіми справами та сміливо плянував і давав зарядження для праці в НТШ на найближче майбутнє. За кілька годин навіки замкнулися повіки та закінчилося життя цього одного з найвидатніших і найактивніших та найбільш творчих науковців і діячів, з яким нерозривно зв'язана українська історія останнього 50-річчя.

Похорон сл. п. проф. Романа Смаль-Стоцького відбудеться в середу 30 квітня ц.р. о год. 10-ій перед полуднем з Катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії на українсько-католицький цвинтар в Ленг Горн, Па.

Українці на долині міста Ню Йорку поступово уступають місце новим мешканцям — пише „Ню Йорк Таймс"

Ню Йорк. „Українці поступово але певно уступають місце гіппісам з Іст Виледж" — пише „Ню Йорк Таймс з понеділка, 28-го квітня, віддавши цьому прихильному для українців репортажеві майже половину першої сторінки своєї другої частини. На початку цього редакційного репортажу стверджується, що в 1950-их роках долина міста Ню Йорку в околиці св. Марка між 4-ою і 14-ою вулицями та між евенями „А" і Третьою мала найсуцільніший український характер, якого ще й досі не затратила, але вже поважна частина українських мешканців тієї дільниці покупували собі власні доми або перейшли на мешкання в Брукліні, Квінсі та інших околицях. Хоча точної кількости українців в тій околиці міста не можна точно встановити, бо в державній статистиці вони часто записані як колишні громадяни Австрії, Польщі чи Чехословаччини, проте їх могло бути 20 до 30 тисяч і вони були та й досі залишаються власниками багатьох крамниць. Деякі з них, як „Арку", м'ясарню Коровицького, ресторан „Одесса" та інші „Ню Йорк Таймс згадує". Згадує зокрема церкву св. Юра та розмову з о. Юліяном Катрієм, який сказав, що парафія св. Юра нараховує тепер кругло 1,000 родин, але велика частина з них уже не живе в околиці. Окрему увагу віддає „Ню Йорк Таймс" Українському Народному Домові, що служить за осередок українського життя в Ню Йорку, одним з головних завдань якого є плекати українську мову та українські традиції. Але від деякого часу, цю частину міста щораз більше „окупують" бородаті гіппіси, до яких українці не мають ворожнечі, а дивляться на них, як на цікавий феномен. Українець фризієр жалівся, що впродовж короткого часу впав жертвою кількох грабунків і він уважає, що все це дістися тому, бо місто платить тим, які не працюють. До репортажу в „Ню Йорку Таймсі" додано фотознімку двох старших українських жінок, які в „Арці" оглядають українські тканини.

Комуністичний Китай не виключає атомової війни проти СССР або ЗСА

Гонґ Конґ. — У Комуністичному Китаї оприлюднено політичну промову військового міністра й офіційного заступника Мао Тсе-тунга, як голови партії, Ліна Піяо, в якому заповідається продовжування „твердої" революційної політики дома і за кордоном, згідно з принципами „культурної революції". Ту доповідь Ліна Піяо прийнято, як державно-партійну програму на найближчу майбутність. Сказано там, між іншим, що Комуністичний Китай повинен бути приготований на випадок, якщо „американські імперіялісти", або совєтські „ревізіоністи" заатакують його атомовою зброєю. Совєти й Америка — за тим документом — „злигалися" проти Китаю і тому Лін Піяо закликає весь китайський нарід до одностайного фронту проти тих зовнішніх ворогів. Зокрема, підкреслюється велику ролю армії, яка „становить поважну складову частину нації". „Думки Мао Тсе-тунга мають рівну вартість з навчанням Маркса і Леніна і становлять базу для дій китайського народу". Той обширний офіційний документ, який охоплює 24,000 слів, виявляє вперше, що комуно-китайський уряд відкинув офіційну пропозицію Совєтів — розпочати переговори про устійнення державних кордонів між СССР і Китаєм та виключення в майбутньому таких інцидентів, як на озері Уссурі.

Ніксон сподівається, що молоді американці в релігії знайдуть відповідь на духову кризу

Вашингтон. — Президент Ніксон, промовляючи до 200 гостей, які були присутні на Богослуженні в Східній кімнаті Білого Дому в неділю 27-го квітня, сказав, що релігія має велику вартість для людини, і висловив надію, що більше молодих американців знайдуть відповідь в релігії на ту духову кризу, яку тепер переживає людство. Після Богослуження гостили присутніх кавою, і під час того хтось запитався Президента, чому він запрошує гостей на Богослужби до Білого Дому. Президент заявив, що релігійну віру набув він від своєї матері, і релігія була завжди потрібною частиною його життя. Як Президент він не може відвідувати церкви, бо це спричиняло б деякі труднощі для конгреґацій, відтягало б увагу вірних від молитов, а особиста охорона Президента могла б спричиняти деякі невигоди для вірних, що були б присутні в церкві. В Білому Домі відпадають ці невигоди. На Богослужби в Білому Домі можуть прибувати члени Президентового кабінету, члени Конгресу та працівники Білого Дому.

Американські приятелі АБН підготовляються до відзначення 10-ої річниці Тижня Поневолених Націй

Ню Йорк. — На засіданні Екзекутиви та Ради Директорів Американських АБН — ПАБНА, під головуванням голови д-ра Івана Дочева, 2 квітня 1969 р. в готелі „Коммодор" в Ню Йорку, в присутності представників від 19 національностей, вислухано звіт з діяльности й розподілу функцій новообраної управи. Там же вирішено приступити до підготовки відзначення 10-ї річниці проголошення в ЗСА Тижня Поневолених Націй. Робляться заходи, щоб у Катедрі Св. Патрика в Ню Йорку з тієї нагоди відправляв наш Владика, а проповідником був священик, прихильний ідеї визволення поневолених червоною Москвою націй.

ДЕ ҐОЛЛЬ ПРОГРАВ ПЛЕБІСЦИТ — ЗРІКСЯ ВЛАДИ

Ген. Шарль де Ґолль

Париж. — Переведений в минулу неділю 27 квітня ц. р. всенародний референдум у Франції над новою зміною її конституції, вийшов у некористь зголошеної урядом пропозиції. Докладних цифер покищо не подано, але проголошено, що 52.87% відданих голосів заявилися проти запроєктованої зміни, а 47.13% за таку зміну. Прем'єр Моріс Кув де Мюрвіль заявив: „Більшість французького народу заявилася проти реформ, що їх ми пред'явили йому, з усіма політичними наслідками, що їх потягне за собою таке рішення. Почавши від завтра — починається в історії Франції нова сторінка" Названий французький прем'єр признав поразку уряду за годину перед офіційним закриттям домівок, де відбувалося голосування, себто о год. 11 ночі. В яку годину пізніше, зараз після півночі (за східньоамериканським часом була год. 7 вечора) президент Шарль де Ґолль оприлюднив коротку заяву: „Перестаю виконувати свої функції, як президент Франції. Моє рішення стає важним від полудня нинішнього дня". Де Ґолль заявив був згори, що коли плебісцит вийде в некористь пропозиції уряду, то він зречеться, бо вважетиме це за висловлення йому недовір'я. По суті, пропонована зміна конституції мала обмежити значення адміністраційних округ, префектур, у користь скріплення компетенцій центрального уряду, як також мала звести сенат до ролі дорадчого тіла в культурних і економічних справах, з тим, що після смерти президента його функції мав тимчасово перебрати не голова виборного сенату, а прем'єр уряду, призначений президентом. В обох тих точках проєктованої реформ французи добачили загрозу диктатури. Де Ґолль міг був перевести ту зміну й без всенародного плебісциту, просто законом, на що мав потрібну більшість голосів у парляменті. Однак він залюбки раз-ураз розписував всенародні референдуми, щоб мати той найсильніший арґумент проти внутрішньої опозиції, яким є висловлене йому безпосередньо народом довір'я. При проголошенні цього останнього плебісциту загально вважали, що й цим разом де Ґолль осягне перемогу, тим паче, що він пов'язав той плебісцит із персональним довір'ям і загрозив своїм зреченням з влади. Виявилося, що невдоволення з приводу запроєктованої реформи було сильніше і що не допомогли звернення через радіо-телевізію ані прем'єра Моріса Кув де Мюрвіля, ані самого де Ґолля, який промовляв напередодні плебісциту. За існуючою конституцією — головою держави став президент сенату, Ален Поґер, який був також звеличником де Ґолля і був обраний, як деґолліст, проте заявився був публічно проти тієї останньої запроєктованої зміни. Уряд залишається той сам до часу переведення нових парляментарних і президентських виборів. Зречення 78-літнього де Ґолля стало найбільшою сенсацією однаково для самих французів, як всього зовнішнього світу. Покищо існують тільки прерізні здогади на тему змін, які прийдуть у Франції та в її внутрішній і закордонній політиці. Але у Франції, зокрема у Парижі, повний спокій.

Заповідають відложення посвячення храму св. Софії в Римі

„Свобода" з 23-го квітня подала повідомлення Крайової Управи Комітету за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви та Комітету оборони обряду, мови і традицій в УКЦеркві про заплановане на 11-го травня посвячення храму св. Софії в Римі. Тепер з Риму наспіла приватна вістка, що це посвячення буде, правдоподібно, відложене з уваги на те, що до того часу не пощастить викінчити всіх робіт, головно щодо внутрішнього устаткування храму. Точний реченець посвячення храму св. Софії буде поданий в офіціяльному повідомленні з Риму.

Антін Шаран переобраний на пост голови Управи Надгудсонської Округи УНС

Джерзі Сити, 26-го квітня. — На засіданні Окружної Управи, члени якої були вибрані на раніше скликаних Загальних Зборах представників усіх Відділів Округи, вирішено залишити розподіл постів урядовців Округи самим, яким він був раніше. Цим самими на голову Окружною Комітету Відділів УНСоюзу Надгудсонської Округи був переобраний довголітній союзовий та громадський діяч Антін Шаран. До складу Окружної Управи на 1969 рік ввійшли разом із А. Шараном: Степан Микитюк — заступник голови, Мирон Сірий — секретар, Михайло Жук — касир, Дмитро Дидик — організаційний референт, та Михайло Баран і Михайло Жук — члени Контрольної Комісії.

Нарадами проводив голова Окружної Управи Антін Шаран, а секретарював на них орган. референт Дмитро Дидик. Учасники нарад однозгідно вирішили посилити членську кампанію, щоб здобути визначену Окрузі квоту, при чому поділилися цілим рядом порад та узгіднили дальшу організаційну акцію. Обговорено теж справу влаштування союзових імпрез на терені Округи, а тому союзового пікніку та прийняття з нагоди 75-річчя УНСоюзу, яке Окружна Управа бажала б получити із започаткуванням будови великого нового приміщення Голов. Канцелярії УНСоюзу. Приявний на нарадах заступник гол. предсідника УНСоюзу Володимир Сохан порушив у своєму короткому слові проблему зактивізування в УНСоюзі молоді, яку треба включати в організаційні кадри УНСоюзу не лише як членів, але в першу чергу як будучих союзових і громадських діячів.

В ході обміну думок на цю тему взали участь всі учасники нарад, підтверджуючи вагу цієї справи для УНСоюзу та всього зорганізованого українського життя.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Білі позаду муринів

Одна з найповажніших американських щоденних газет, „Волл Стріт Джорнел", принесла у числі з 24 квітня ц. р. на першому місці статтю члена своєї редакції Монро В. Карміна п. н. „Національні групи мають замір суперничати з муринами щодо державної допомоги". Автор, покликаючись на заяви видатних репрезентантів різних національних груп в Америці, зокрема поляків, словаків і жидів, як також постанови різних суспільних національних і державних американських організацій, стверджує, що в Америці, поперше, існує більше бідних білих, як бідних муринів, і, подруге, американські національні громади, які власне становлять збірник бідноти, починають організуватися для боротьби за більшу увагу до білих бідних збоку державних чинників. Державне Бюро Перепису (Сензус-Бюро) признає, що в найбільших американських містах живуть 4,700.000 білих бідних в порівнянні з 3,500.000 чорних бідних. Але, не зважаючи на такий фактичний стан, мурини вхопили в свої руки ініціятиву та провід у стараннях за державну допомогу, і вся теперішня так звана боротьба проти вбогости зосереджується довкола кольорових громадян Америки: муринів і порторіканців. Екзекутивний віце - президент Крайової Конфедерації американських етнічних груп, Пол Дік, заявив, що, наприклад, у Піттсбургу бідні білі становлять 69% мешканців тих дільниць, що ними опікується місцева державна станиця „боротьби проти бідности". Директор цієї станиці, отже й розподільник допомоги Дейвід Еперсон, сам муринський діяч, відповів на роблені йому закиди щодо дискримінування білих, що „двері для отримування допомоги завжди відкриті, але білі з цього не хочуть користати".

Бідні білі, — стверджує Монро Кармін, — мають свідомість своєї національної особовости через свою приналежність до братсько - допомогових організацій, які дбають за похорон своїх членів і уділюють грошову допомогу родині померлого. Між отими білими національними групами згаданий автор називає, очевидно, також українців. Він твердить, що існує гін в отих національних групах об'єднатися у спільному фронті, щоб разом добиватися більшої уваги до себе від державних кіл Вашингтону.

Ця стаття у „Волл Стріт Джорнел" заслуговує на найглибшу увагу. Вона слушно звертає увагу на те, що білі національні громади в Америці можуть значною мірою скористати з динамічного муринського руху, який, з одного боку, зактуалізував проблему державної боротьби проти бідности в Америці, а з другого — загострив відносини між білими й чорними громадянами Америки внаслідок змонополізування чорними тієї допомоги тільки для себе. Однак, автор не згадує деяких інших аспектів цієї справи. Найширший аспект той, що мурини, створивши концепцію „афро - американського" патріотизму, скріпили течію за зберігання власної особовости окремими національними громадами в спільному американському суспільстві і тому вдарили по анахронічній доктрині про американський „перетоплюючий котел". В цьому випадку інтереси 20-ох мільйонів американських муринів, як одної расової групи, збігаються з інтересами 67-ох національних груп, членів „Крайової Конфедерації американських етнічних груп", що їх Монро В. Кармін нараховує на 18,600.000 осіб (за переписом з 1960 р. білих народженців чужинецького походження було в Америці 22,945.000).

Однак, існує й сфера конфліктів між білими і чорними американськими громадянами, при чому білі становлять тут одностайну цілість, без уваги на мастковий рівень. Муринські расові заворушення звертаються проти білих і, маючи водночас не тільки расовий та економічний, але й політичний характер, бо провід отих заворушень опинився в руках муринських лівих екстремістів, вдаряють по державному ладі й державних інтересах Америки, якими дорожать усі її білі громадяни. Зокрема, все біле американське суспільство аж ніяк не може примиритися з тією аномалією, що войовничі муринські студенти - екстремісти, які становлять невеликий відсоток загалу американського студентства, в тому числі студентів національних громад, єднаючись з лівими членами організації „Студенти за демократичне суспільство", анархізують все високе шкільництво в ЗСА.

Український Конгресовий Комітет, ЗУАДК і новостворена Координаційна Рада суспільної служби при ЗУАДК є авторитетними установами для поведення старань, разом з іншими національними групами, з ціллю — діставати державну допомогу для бідних, яких в українській громаді є аж надто багато.

В. Ткач

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА НА РОЗДОРІЖЖІ

(1)

У вересні ц. р. в Західній Німеччині відбудуться вибори до федерального парляменту, що має чотирирічну каденцію. Дві великі (християнські демократи і соціялдемократи) та одна (лібералі) партії, які входять до федерального парляменту, стануть до виборчих змагань. Інші партії (націоналдемократи, яких вважають за „неонацистів", новостворена Німецька Комуністична Партія та ще деякі дрібні групи) мають мало шансів здобути місця в Парляменті, бо у виборчому законі є так звана п'ятивідсоткова клявзуля, згідно з якою партії, які не здобудуть п'яти відсотків усіх відданих голосів, не можуть бути репрезентовані в парляменті.

Від часу постання Німецької Федеральної Республіки найсильнішою партією, що мала найбільше число парляментських депутатів, були християнські демократи. Ця партія керувала політикою Західньої Німеччини і творила уряди — здебільшого в коаліції з лібералами, хоч одної каденції мала навіть абсолютну більшість у парляменті.

Та щастя почало, як видається, покидати християнських демократів, коли від політики відійшов, сказати б, з ласки Божої провідник, на той час 88-літній Конрад Аденауер. Ще за його участи християнські демократи мали постійні труднощі із своїми партнерами по коаліції, лібералами, без яких, хоч вони й були малочисельною фракцією, не мали абсолютної більшости в парляменті, зокрема в його передостанній і останній каденціях.

Після відходу Аденауера його наступник на становищі канцлера Ергардт, якого вважають за творця „господарського чуда" в повосннній Німеччині, не виявив себе зручним політиком. Дуже швидко прийшло до розриву коаліції з лібералами, при чому вже тоді виринала можливість створення уряду соціялістів у коаліції з лібералами. Але така урядова коаліція мала б дуже невелику більшість у парляменті, а крім того поміж соціялістами і лібералами були великі різниці у поглядах щодо внутрішньої політики — особливо в ділянці господарсько - соціяльній.

І тому два з половиною роки тому прийшло до того, що довгими роками вважалося неможливим: створено коаліційний уряд християнських демократів і соціялістів під проводом християнського демократа Кізінгера. До цього уряду ввійшов ряд провідних соціялістів на чолі з їхнім лідером Віллі Брандтом, як віце-канцлером і міністром закордонних справ.

Уряд т. зв. „великої коаліції" проробив безумовно велику працю і вивів країну з господарсько - ф і нансової кризи, яка їй загрожувала. Та під час урядування „великої коаліції" помічалися й великі труднощі, що походили з різниць у поглядах поміж коаліційними партнерами — насамперед у ділянці зовнішньої політики.

Тепер, коли зближаються вибори, кожна з двох великих партій приписує собі успіхи за часів спільного урядування, і кожна з них прагне вийти з виборів якщо не з абсолютною більшістю в парляменті, то в кожному разі найчисленнішою в ньому фракцією, а значить мати претенсії на очолення нового уряду. Сумнівним є, одначе, щоб котрась із них здобула абсолютну більшість, а тому в перспективі виникає можливість, або повернення до коаліції поміж християнськими демократами і лібералами, або нова комбінація соціялістично-ліберальної коаліції. Мариво такої коаліції тяжить над християнськими демократами і пригноблює їх. Передвісником такої можливости є недавній вибір на президента Німецької Федеральної Республіки соціяліста Гайнемана, який пройшов завдяки голосам лібералів. Правда, залишається й перспектива продовження після виборів сучасної „великої коаліції", але така комбінація вимагає занадто великих компромісів на довший час з обох сторін, а тому покищо не береться до уваги ні одними, ні другими.

Як не дивно, виглядає так, що ключ до розв'язання проблеми, хто буде керувати німецькою політикою після виборів, знаходитиметься в руках порівняно невеликої партії лібералів. З ким вони волітимуть домовитися: з християнськими демократами чи з соціялістами?

Політична лінія лібералів справляла не раз труднощі у політичних відносинах Західньої Німеччини. Ця партія репрезентує інтереси великої індустрії і фінансів і, щодо ділянки господарсько-соціяльної, її належить вважати за „праву" партію. Але в зовнішній політиці вона віддавна вимагає „порозуміння" з СССР (не вказуючи, щоправда, шляхів, якими можна б до такого порозуміння дійти), а також уважає за потрібне нав'язання тісніших відносин із Східньою (себто комуністичною) Німеччиною. Отже, на зовнішньому відтинку ліберальна партія прагне стосування т. зв. реальної політики і визнання існуючих „реалітетів" — включно з визнанням „другої" німецької держави, проти чого завжди рішуче виступала Західня Німеччина під керівництвом християнських демократів — особливо за часів Аденауера.

Соціялісти, в питаннях порозуміння з СССР і, особливо, визнання „реалітету" другої німецької держави, поводяться стриманіше, ніж ліберали. Їх лідер Брандт підкреслював, що це він, як міністер закордонних справ, розпочав активну політику в напрямку відпруження відносин з СССР та іншими державами комуністичного бльоку. (Закінчення буде)

СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ШКІЛЬНИЦТВА І ВИХОВАННЯ

30 березня ц. р. в Українському Народному Домі відбулася конференція Української Студентської Громади в Ню Йорку в справах шкільництва і виховання. Ця конференція була однією з найбільш успішних і змістовних досі імпрез українського студентства.

На конференцію були запрошені представники українських центральних і місцевих установ, шкільництва, духовенства на чолі із єпископами обох Церков та зацікавлені кола українського громадянства. Присутніх було коло 200 осіб.

Під час 4-годинної конференції, яку один з учасників схарактеризував, як довгу, але повну змісту й цікавих ідей, студенти представили свої погляди на українське парохіяльне шкільництво і на школи українознавства.

Першу доповідь виголосив Олег Ільницький, а його доповнили Віра Никифорук, Мирослава Ковалів, Михайло Савчак, Галя Дуда і Сергій Дяченко. З окремим словом виступив голова Студентської Громади — Юрій Савицький.

Головними доповідачами від старшого громадянства були дир. Мирон Куропась з Чікаго, д-р В. Цимбалістий і проф. В. Голубничий. Їх цікаві аналізи проблем українського шкільництва і виховання полонили увагу всіх слухачів.

Після доповіді розгорнулась цікава дискусія в дусі взаємного зрозуміння старшого громадянства і молоді. Всі погоджувалися з тим, що наше шкільництво вимагає основних реформ і модернізації.

Під час конференції студенти висловили думку, що вони хотіли б, щоб їхня ініціятива не залишилася тільки побажанням, а щоб принесла конкретні наслідки, і тому запропонували свої резолюції. Вони їх поділили на дві частини. В першій були пропозиції, які можна перевести в життя тільки при співпраці українських організацій і шкіл, а в другій пропозиції, здійснення яких студенти взяли на свої власні плечі. Ці резолюції такі:

І. Поширити діяльність існуючої Шкільної Ради

Шкільна Рада опікується тільки школами українознавства. Пропонуємо, щоб вона поширила свою діяльність також на парохіяльні школи обох віровизнань. До існуючої Шкільної Ради повинні увійти представники парафіяльних шкіл і коледжів. Так поширена Шкільна Рада мала б відповідати за програми навчання не тільки в школах українознавства але також за українські предмети в парафіяльних школах і в коледжах. Ця Рада мала б узгіднювати програми навчання між школами українознавства і парафіяльними школами в тих місцях, де є ці два роди шкіл. Дальші завдання такої поширеної Шкільної Ради повинні бути визначені нею самою дорогою переговорів з усіма заінтересованими чинниками.

Ініціятиву до створення пропонованої Шкільної Ради повинна дати вона сама.

Спілка українських учителів

Ця Спілка мала б дбати про професійні інтереси учителів і опікуватися українським шкільництвом. З членів цієї спілки можна б було брати кандидатів на учителів в школах українознавства і також в парафіяльних школах. Крім того вони внесли б до наших шкіл знання американської системи навчання, яка є ближча нашій молоді від тієї системи, що була створена на Україні 30 років тому.

Батьківські комітети

Поважним н е д о л іком шкільної системи є те, що не всі парафіяльні школи мають батьківські комітети. Якщо ми серйозно хочемо поліпшити наші школи і допомогти нашим школярам, то до цієї роботи треба обов'язково притягнути батьків. Їх комітети можуть перебрати на себе багато тих завдань, які виконують наші священики і сестри. Зокрема вони могли б відтяжити їх на господарському відтинку, перебравши на себе обов'язки збирати гроші. Таким чином наші священики могли б більше присвятитися завданням духовної опіки над вірними.

Ініціятиву для створення батьківських комітетів повинні взяти у свої руки школи, які їх ще не мають, а у випадку, коли б з якихось причин школи тієї ініціятиви не виявили, тоді тією справою повинні зайнятися самі батьки.

Інформаційний банк

Однією з причин, чому наші школи не є на рівні, на якому ми хотіли б їх бачити, є те, що вони не все свідомі можливостей, змін і нових досягів у шкільництві. Ціллю Інформаційного банку було б збирати інформації з усього світу про теперішній стан шкільництва, про нові винаходи, нові методи навчання. З матеріялів цього центру могли б користати наші школи, щоб поліпшити свою працю.

II. Газетний університет

Це — перший конкретний вислід цієї конференції. Так ми назвали студентську сторінку в „Свободі". З нею зв'язуємо великі надії нашої співпраці з українською громадою і громади з нами.

Статті будуть трактувати різні ділянки суспільного життя.

Студентська допомога учням початкових і с е р е дніх шкіл

Студентська громада плянує зібрати групу студентів-добровільців, які допомагали б учням початкових і середніх шкіл у тих предметах, з я-

(Закінчення на стор. 7-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ПРАЦЯ СЕРЦЯ І СУДИН

Пан В. М. з Балтімору пише: Подайте читачам „людською мовою" основні відомості про серце, судини і їх працю". Тож подаємо.

***

Людське серце — це орган завбільшки в п'ястук, що служить як своєрідна помпа, яка переливає під тисненням кров від легень у наше тіло і назад — із тіла в легені. Таким способом кров одержує кисень і позбувається двоокису вуглецю.

Серце помпує кров одночасно двома системами: одна проводить її в усі органи та тканини, а потім забирає назад, друга проводить кров у легені і назад з них у серце. Першу систему звемо великим кровобігом, другу — малим. Кров, насичена киснем, виходить із серця, розбігається великими й малими судинами, т. зв. артеріями, залишаючи кисень у найменших закутинах органів і тканин, а потім, насичена двоокисом вуглецю, вертається назад т. зв. венами або жилами до серця. Тут вона знову відходить у легені, де віддає двоокис вуглецю, який ми видихаємо, набирає новий кисень і вертається назад у серце. І знову починається той самий процес, який увесь час продовжується завдяки ритмічному биттю серця.

Б'ється серце пересічно 72 рази на хвилину, що дає понад 100 тисяч ударів на добу, біля 40 мільйонів ударів на рік. За кожним ударом серце переливає 60-70 кубічних сантиметрів крови, що дає пересічно 5 літрів крови на хвилину, 300 літрів на годину і 8,200 літрів на добу. Відпочиває серце в часі поміж ударами, але цей відпочинок триває менше, як соту частину секунди.

Праця серця зв'язана з неймовірною силою і напругою. Уявити її можна на прикладі, коли б людина підносила якусь річ вагою 10 фунтів на висоту одного метра двічі кожної хвилини протягом усього свого життя.

Серце, стіни якого зложені з багатьох шарів спіральних і обручевих м'язів, лежить посередині грудей, зразу під грудним містком, а не з лівої сторонь, як звичайно думають. Це кінець серця обернений в ліву сторону, і биття його ми відчуваємо зразу в околиці молочної залози.

Серце має чотири комори: дві зверху, які звемо передсердям, і дві знизу, т. зв. шлуночки, що виконують фактичну працю помпування. Між цими коморами зверху вниз, а також з шлуночків в систему судин є вентилі - клапани, які пропускають кров в одну сторону. Щоб мати енергію для виконання такої великої праці, серце одержує найкраще насичену в кисень кров, яка проходить до серцевих м'язів т. зв. вінцевою або коронарною артерією. Ця артерія з багатьма відгалуженнями лежить на поверхні самого м'яза. Ритмічні удари серця, які фактично є його скороченнями та розпружуваннями, постають від двох нервових вузлів. Один з тих вузлів міститься у передсерді, і він сам, мов електричний генератор, продукує імпульси, що в свою чергу подразнюють м'яз до скорчення. Цей імпульс передається на вузол долішньої частини серця, і тоді серцеві шлуночки скорчуються.

Розглянувши будову і дію серця, можна прийти до висновку, що найосновнішими його частинами є самий м'яз, вентилі - клапани, нервові фібри, які проводять електричні імпульси, та вінцева артерія, що забезпечує серце поживою. І на цих, властиве, частинах серця, коли котрась із них перестає задовільно працювати або є пошкодженою, б а з у ється довгий ряд серцевих недуг.

Кровоносні судини, які йдуть від серця і до серця, як згадано, звемо артеріями і венами. Вони, починаючи від великої аорти і кінчаючи найменшими ка п ілярними судинами, творять широку мережу кровоносної системи, що розносить кров до всіх закутин організму. В артеріях кров під тисненням від 80 до 120 міліметрів ртуті, що дорівнює приблизно тисненню 1/6 атмосфери, пропливає зі швидкістю 40 миль на годину. Щоб забезпечити всі закутини тіла кров'ю, кровоносна система має загальну довжину судин приблизно 70 тисяч миль.

Артерії, які працюють під більшим тисненням, мають грубші й тугіші стінки і складаються з кількох шарів, з м'язами, що звужують та розширяють промір артерій. Стінки артерій мають також нервові фібри, що стимулюють їх розширення. Внутрішні стінки артерій дуже делікатні, слизькі і вразливі. Це вони при захворюванні атеросклерозом стають шорсткими і накопичують товщеві згрубіння, т. зв. атероми. В такому випадку промір артерії звужується і постачання крови у відповідні частини тіла обнижується.

Вени або жили — це система, якою кров вертається до серця. Кров у них проплиріває під нижчим тисненням, стінки їх кволіші, тонші і менше пруживі. Щоб забезпечити добрий прохід крови, вени мають вентилі-клапани, які пропускають її лише в одну сторону. При захворюванні вен, як це буває при жиляках, стінки, а з ними й вентилі, надмірно роздуваються, і тоді кров, застоюючись, вертається через пошкоджені вентилі назад у долішні частини системи.

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЙМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

Олекса Повстенко

ХРАМ СВ. СОФІЇ Й ДОЛЯ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТОК ВЕЛИКОКНЯЖОЇ ДОБИ

(3)

Все ж, незалежно від пристосування катедри св. Софії до засад влади, в деяких реакційних партійних проросійських колах її вважали ніпотрібною. Найбільш загрозливий час для катедри припадав на 1934-35 рр.

Ось і документ про намагання зруйнувати катедру св. Софії у Києві під час єжовсько-постишевського лихоліття. Ще в 1934 р. поширилась вістка на сторінках світової преси, що під час плянованого нищення українських пам'яток мистецтва, на 1935 рік припадав знищувальний вирок, крім Михайлівського монастиря, Трисвятительської церкви та інших храмів, також й на катедру св. Софії. Один з відомих англійських архітектів, Вілліям Мілнер звертався 27-го лютого 1935 року з таким листом-протестом до редактора лондонського щоденника „Таймс":

„Від імени своєї професії висловлюю свій голос протесту проти знищення пам'ятника мистецтва, якого не можна буде нічим заступити. Признаю, що суверенна держава має право розпоряджатися своїм майном. Одначе, мистецтво не знає кордонів, і великі твори мистецтва треба вважати за майно світу. Якби англійська нація думала знищити Йоркський Собор або Собор св. Павла, вона заслужила б на погорду всього світу. Тому закликаю суспільну думку через ваш часопис, щоб переконала совєтську владу зберегти Софійський Собор у Києві для подиву й пієтизму грядучих поколінь".

І це ще не все. Перед відступом большевиків з Києва на початку другої світової війни спеціяльні совєтські військові частини замінували головніші будови, храми Києва (як от Успенську катедру Києво-Печерської лаври) і цілі квартали центру міста з метою знищити їх, залишивши для цього в столиці своїх підривних аґентів. Катедру св. Софії також плянували знищити. Вже перед самим відступом з міста на територію катедри заїхала вантажна автомашина з вибуховими речовинами. Один з наукових співробітників Ученої Ради Софійського архітектурно-історичного заповідника, що невідлучно знаходився в ті тривожні дні при катедрі св. Софії, не допустив до цього злочину, переконавши військовика-українця, який мав мінувати катедру, щоб завернув пекельну автомашину назад.

Про всі ці і подібні їм факти не говориться ніде, ні на яких конференціях, ніде й не пишеться, але вони не забувають і не забудуться й наступними поколіннями.

Щоправда, були, є й завжди будуть сміливці серед мистців, літераторів та інших культурних діячів, які самовіддано стають в обороні своєї національної культури. Їх ще одиниці, але всі вони вже добре знані своєму народові. Імена В. Чорновола, І. Дзюби, В. Симоненка та подібних їм відзначаються всенародним признанням.

Вже є такі ж віддані патріоти і серед архітектів, як от головний архітект Київського Міськпроєкту Дм. Криворучко, який сміливо підніс минулого року в Києві свій рішучий голос проти руйнування наших архітектурних пам'яток, що нестримно продовжується й далі. Його відважна стаття під застережливим заголовком: „Щоб нащадки не докоряли" з палким закликом організувати рятувальну акцію збереження ще недограбованого й недоруйнованого прокотилася по цілій Україні й на еміґрації і відгукнулася в мільйонах сердець українських патріотів.

Талановитий дослідник українського мистецтва, автор багатьох проєктів реконструкцій архітектурних пам'яток і стародавніх ансамблів, автор кількох високовартісних архітектурних монографій, путівників і книжок про рідне мистецтво — архітект Г. Н. Логвин перший з усіх своїх колеґ сказав правду в своїй прекрасній книзі „По Україні" („Стародавні мистецькі пам'ятки'), що Михайлівський Золотоверхий монастир умисне розібрано в 1934-1936 рр.

Розбіжності між народом і сьогочасною владою щодалі зростають. Народ вже сам почав владно вимагати від адміністрації численних совєтських інституцій рішучих заходів для збереження ще зацілілих пам'яток свого національного мистецтва, віками плеканих і створених самим народом. Народ суворо вимагає, щоб його мистецькі пам'ятки назавжди перестали бути військовими складами, забороненими зонами, обдертими, занехаяними напівруїнами. Щоб вони знову стали власністю народу, а не влади.

Вертаючись до 930-літнього ювілею катедри св. Софії, насмілимось собі уявити, що такі всенародні ювілеї можна й належить справляти українській еміґрації разом із своїм народом. В 1954 році наша еміґрація широко відзначала 900-літню річницю смерти славної пам'яті великого князя Ярослава Мудрого — фундатора катедри св. Софії. Хоч про наш ювілей були дуже мляві відгуки в Україні, але коли цей ювілей пам'яті вел. князя Ярослава відзначено виданням книги про катедру св. Софії у Києві, то й в Україні з великим поспіхом видано подібну книгу „Софійський заповідник у Києві" авторства М. Кресального. І хоч науковим редактором цієї книги був видатний знавець української архітектури, доцент С. Я. Грабовський, видано її в далеко не закінченому вигляді, без індексу, хронології, без списку ілюстрацій в тексті і в супровідному альбомі. Поспіх видання виявився ще й в тому, що авторові дозволено було користуватися рукописом ще не друкованої тоді книги професора В. Лазарева „Мозаїки Софії Київської". Проте, еміґрація дуже радо зустріла появу цієї давножданої публікації.

(Далі буде)

Роман Кобринський

ПАМ'ЯТІ ЗАСЛУЖЕНОЇ ЛЮДИНИ — ВИЗНАЧНОГО НАУКОВЦЯ І ГРОМАДЯНИ

Українська наука у вільному світі зазнала великої втрати. Дня 27 квітня 1969 р. помер у Вашингтоні на 77-му році життя, по короткій і важкій недузі, довголітній Президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і голова Американського НТШ — проф. д-р Роман Смаль-Стоцький.

Спогад про нього ставить перед наші очі людину великого формату, що на протязі свого незвичайного діяльного і рухливого життя вміла пов'язати працю науковця і педагога з працею державницької творчости, члена Українського Уряду, а при тому визначного суспільного діяча, що розумів, чи не найкраще, суспільно-громадські потреби свого народу, для якого він жив і трудився.

Шлях його життя був незвичайно різноманітний. Його жива імпульсивна вдача спонукувала братися до праці у різних ділянках, що їх насувало щоденне життя і діяти там, де цього вимагало добро української національної справи, якій він служив.

Проф. д-р Роман Смаль-Стоцький промовляє під час відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні в червні 1964 р.

I

Роман Смаль-Стоцький уродився 8 січня 1893 р. в Чернівцях на Буковині, в сім'ї акад. Степана Смаль-Стоцького, професора чернівецького університету та одного із творців національного пробудження українців на Буковині — та Емілії, що походила зі священичої родини Заревичів. По закінченні гімназії в Чернівцях Роман Смаль-Стоцький студіював на університетах у Відні, Липську та Мюнхені, а саме славістику у Е. Бернекера, В. Вондрака і А. Лєскіна, порівняльне індоевропейське мовознавство у В. Штрайтберга та філософію у О. Кюльпе та В. Вундта. Університетські студії закінчив він в 1914 р. докторатом в Мюнхені „сумма кум лявде".

Науково-педагогічну працю розпочав проф. Р. Смаль-Стоцький в 1917 р. викладами в Orientalische Akademie в Берліні, що була високою школою німецької дипломатичної служби. Тут він видав разом з проф. В. Сімовичем серію монографій п. н. „Нові виховні шляхи". В 1923 р. став Р. Смаль-Стоцький надзвичайним професором Українського Вільного Університету в Празі, де він і габілітувався. Як стипедіянт през. Масарика виїхав він до Лондону, де як професор гість викладав в рр. 1924-25 в King's College of London University, School of Economics та в Pembroke College of Cambridge University. У зв'язку зі своєю участю в праці Державного Центру УНР переїхав з черги проф. Р. Смаль-Стоцький до Варшави і викладав там на університеті мовознавство в рр. 1926-39 та брав живу участь в науковому та політичному життю українців, а крім того працював як член Уряду УНР в екзилі, В 1929 р., коли засновано у Варшаві Український Науковий Інститут, проф. Роман Смаль-Стоцький став його секретарем та редактором його наукових видань, видаючи до 1939 р. понад 40 томів праць з українознавства. Він брав також участь, як секретар, в Комісії повного видання творів Т. Шевченка та як редактор 15-го тому. Разом з проф. І. Огієнком видав він також „Студії до української граматики". В тому часу він був крім того головою Товариства Допомоги Українським Студентам.

За заслуги в ділянці науки Наукове Т-во ім. Шевченка іменувало його своїм дійсним членом у Філологічній Секції в 1934 році.

В 1936 р. обрано проф. Р. Смаль-Стоцького президентом Мовознавчого Конгресу поневолених Москвою народів, що його скликано у Варшаві для протесту проти русифікації мов в СССР. Він виголосив також, як президент Прометеївської Ліги Поневолених Москвою Народів, в рр. 1927-46 доповіді в Волгарії, Румунії, Фінляндії, Латвії, Франції і Англії.

В 1947 р. переїхав проф. Р. Смаль-Стоцький до ЗСА і в тому ж році став звичайним професором в Маркет Університеті в Милвокі, Віск. В 1949 р. заснував він при тому ж університеті Слов'янський Інститут і був його директором аж до переходу на емиритуру. Тут видав він 6 томів Marquette Slavic Studies та 18 випусків Marquette University Slavic Institute Papers. По переході на емеритуру в 1965 р. запрошено його як професора-гостя до Католицького Університету Америки у Вашингтоні і на директора Осередку Українських Студій при Українській Католицькій Семінарії, де працював аж до смерти. В ЗСА був він членом Американського Історичного Товариства й Американської Асоціяції Вчителів Слов'янських і Східньо-Европейських Мов. Він брав живу участь в американських й інших наукових конґресах та інформував науковий світ про осяги української науки та наші змагання.

В основному був проф. Р. Смаль-Стоцький мовознавцем. Він займався аналізою мови, її структурою та семантикою і досліджував історію нашої мови. Одночасно писав він праці на тему історії нашої культури, політики та наших культурних взаємин з іншими народами. В цілому появилося около 160 його наукових і науково-публіцистичних праць з ділянки мовознавства, літературознавства, культури, освіти, історії, політики, совєтознавства тощо, в мовах українській, англійській, німецькій і ін. Крім того написав він багато рецензій, заміток та спогадів про науковців, державних мужів і культурних діячів.

II

Як довголітній голова Американського НТШ (від 1951 р.) і як президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка (від 1955 р.) проф. Р, Смаль-Стоцький поклав великі і непроминальні заслуги в організації праці та у розвою діяльности Т-ва. За його почином і в обороні поневоленої окупаційною совєтсько-московською владою української науки, Американське НТШ влаштувало два Світові Конґреси Української Вільної Науки, а далі сотки наукових конференцій і доповідей, якими вшановано світлі річниці нашого минулого та визначних науковців і письменників. Він посилив видавничу діяльність НТШ та включив у видавництво нові серії НТШівських публікацій. За його головування вийшло тільки в самому Американському НТШ: 18 томів Записок, 18 томів Бібліотеки Українознавства, 31 випусків Доповідей, 21 томів Монографій й інших несерійних видань, 9 томів Просідінґс Секцій, 3 томи Українського Архіву, 2 томи Української Літературної Бібліотеки і кілька менших брошур.

Він заснував Комітет Американсько-Слов'янських Наукових Товариств в ЗСА і як його президент нав'язав контакт з науковцями інших слов'янських народів на еміґрації. З його почину доповнено бібліотеку й архів Т-ва новими надбаннями, цій бібліотеці він подарував свої цінні збірки. З його почину заложено ґалерію портретів визначних наших науковців і письменників. Також матеріяльно помагав проф. Р. Смаль-Стоцький Т-ву, а загальна сума його щорічних пожертв на НТШ перейшла вже 37.500 дол. Його особистим зв'язкам завдячує НТШ те, що сл. п. д-во Данильченки призначили ціле своє нерухоме майно на цілі нашого Т-ва.

З нагоди повороту Їх Емінеції Кардинала Йосифа з заслання, проф. Р. Смаль-Стоцький закупив дорогоцінну старовинну чашу, яку разом з артистично виконаною грамотою вручено Їх Блаженству в Римі в червні 1965 р. За старанням проф. Р. Смаль-Стоцького обрано Їх Емін. Кардинала Сліпого почесним членом НТШ. Під час перебування Їх Блаженства в ЗСА, проф. Р. Смаль-Стоцький очолював всі три делеґації НТШ у Філядельфії, Вашинґтоні і в Ню Йорку, що вітали на американській землі нашого найвищого церковного достойника.

III

Громадсько-політичну діяльність почав проф. Роман Смаль-Стоцький як співробітник Союзу Визволення України в 1915 році. В 1916 р. переходить він, як голова Просвітнього Відділу в таборі полонених, до Вецляру. В наступному році працює як делеґат українських таборів полонених в Берліні, в Централі Союзу Визволення України.

До дипломатичної служби вступив проф. Р. СмальСтоцький в 1918 р. як дипломатичний представник ЗУНР в Берліні. Після злуки обох Республік стає він радником посольства УНР, а по уступленні М. Порша, — надзвичайним послом й уповноваженим міністром Уряду УНР в Берліні в рр. 1921-23. В роках 1924-25 був він послом УНР в Англії. Як член Уряду УНР в екзилі сповняв проф. Роман Смаль-Стоцький різні функції, а саме посла УНР при польському уряді, а далі був він міністром культури, заступником міністра справ заграничних, а по уступленні О. Шульгина — міністром того ж ресорту, віце-прем'єром (по смерти В. Прокоповича і після іменування прем'єром А. Яковлева), вкінці членом делеґації УНР (разом з О. Шульгином) до Ліги Націй в часі до другої світової війни. Був також заступником голови Українського Т-ва Прихильників Ліги Націй в рр. 1929-39.

На терені ЗСА працював проф. Р. Смаль-Стоцький як член Політичної Ради УККА та через кілька років — член Екзекутиви УККА, вкінці як член делеґації УККА для „переслухань" в американському Конґресі. Як президент Комітету Пам'ятника Шевченкові в 1961 р. поклав проф. Роман Смаль-Стоцький великі заслуги у здвигненні цього пам'ятника і був відзначений Шевченківською медалею, цією найвищою нагородою за заслуги для української науки й культури у вільному світі.

Величезний вклад праці в усі ділянки українського національного життя і незвичайні досягнення у вільній незалежній українській науці будуть діяти й далі і постійно пригадувати, що сл. п. проф. Роман Смаль-Стоцький це велика людина серед ряду українських державників та науковців.

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА В ЧИКАҐО

(Н. Н.) — Цьогорічні Великодні свята за юліянським стилем в Чикаґо належали до тих рідких нагод, яких скоро не забувається і які становлять важливу подію в житті спільноти.

Половина українців католиків та всі православні, а навіть українці евангелики в Чикаґо відзначали Великдень за старим календарем. Центром врочистостей був православний Собор Святого Володимира, що від вересня минулого року став також храмом української католицької парафії Святих Володимира і Ольги, в якому, гостинно прийняли православні своїх братів католиків.

Вже на Квітну неділю біля храму було так багато людно, що на сусідніх вулицях спинявся рух. З трьох літурґій виходили маси вірних з лозою, радісно віталися, а потім запрошувалися на Великодній базар та обіди, влаштовані Сестрицтвом Покрова Богоматері. Того ж дня почав служити в українській католицькій парафії ще один священик, Всч. о. Лютослав Куссий з Канади.

Цілий Страсний тиждень був виповнений відправами. Страсті відправили в четер спочатку православні, а потім католики при виповненій церкві. В п'ятницю знов служилися окремо Царські Часи, а вечором о 6:30 год. відбулася Велика Вечірня і процесія з Плащаницею. До відправи стали разом католицькі і православні панотці: о. совітник П. Джулинський, о. Л. Куссий, о. митрофорний протоєрей Ф. Білецький і о. протоєрей З. Ковальчук. Співав православний хор та дяки української католицької парафії. Вечірня і обряд положення Плащаниці відбулися українською живою мовою. Церква була знов виповнена по береги, а решта вірних слухали відправ з голосників на площі.

Після Вечірні сформувався величавий похід-процесія вулицями Кортез, Левіт, Томас і Овклей, при чому в поході йшли організовано шкільна дітвора, Братства молоді, Пласт, СУМА, Сестрицтво, ветерани з своїми прапорами, церковні прислужащі і причет з хоругвами, Отці і старші брати обидвох церков, які несли Плащаницю. Тисячі вірних стали до процесії із запаленими свічками. Співали на переміну хор та вірні. Процесія робила велике враження в тиху ніч цієї Великої П'ятниці; поліція скеровувала рух в побічні вулиці, щоб не перешкоджати цьому маєстатичному походові Образу знятого з Хреста Спасителя. Чикаґо ще не знало, а може й ціла українська діяспора ще не пережила, такого релігійно - національного піднесення і єднання двох братніх християнських громад у поклоні Голові єдиної Христової Церкви.

Після виставлення Плащаниці, біля чудово прибраного Сестрицтвом Божого Гробу, організації молоді держали почесну стійку, аж до Воскресної Утрені.

В суботу пообіді українці католики мали свячення пасок. І знов кілька тисяч осіб зібралися біля Собору. Два отці святили паски, разом понад півтора тисячі кошиків, а в повітрі неслося могутнє „Христос воскрес". Приїхали з пасками деякі вірні з далекої провінції, а навіть прибули деякі члени парафій, де вже перейшли на новий календар. Хотілось їм відбути своє традиційне свячення в той час, коли і їх рідні в Україні святкують Великдень. Церковне подвір'я та довкільні хідники вулиць були вкриті білим папером, а на ньому пишалися кошики у вишивках з писанками та всяким великоднім добром.

Ця врочистість звернула на себе увагу й місцевої телевізії та преси. Телевізійна станція НБС передала того ж вечора кілька характерних моментів обряду свячення пасок та правильний до цього коментар. Так само була нотатка у великому щоденнику „Чікаґо Трибюн".

Опівночі і далеко поза північ правили православні Воскресну Утреню, Святу Літурґію та відбули своє свячення пасок. Невід'ємне „христосування" завершило ці святкування вже понад ранком. І незадовго після цього о 5:30 год. почали українці католики обхід церкви, а потім Воскресну Утреню і Святу Літурґію. Правили обидва отці, співав чудово хор, а церква вмістила лише половину вірних. Решта слухала Служби Божої і відправ на подвір'ю через голосники. Вечором відбулася ще одна українська католицька Служба Божа.

Варто згадати, що з нагоди Свят Братство Української Католицької Молоді Святих Бориса і Гліба у Велику Суботу передало спеціяльну радіо - програму — Великодній літературно - мистецький монтаж. Під час свячення пасок члени Сестрицтва і Братства провели збірку на суспільну опіку під гаслом „Писанка — потребуючим".

Святкові і передсвяткові збірки в українській католицькій парафії дали гарний вислід. В Томину Неділю обидві парафії матимуть свої трапези — „Свячене" окремо, бо немає в околиці такої великої залі, щоб всіх примістили разом. Делеґації обидвох парафіяльних рад як гості возьмуть участь у цих трапезах.

ІНЖ. РОМАН ЩУРОВСЬКИЙ

(Посмертна згадка)

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що 18 листопада 1968 р. відійшов у вічність у Відні славної пам'яті технічний директор і прокурист дипл. інженер Роман Щуровський.

Він народився 17 листопада 1910 р. в Гак-П'єсак у Югославії, де його батько був лісовим радником при австрійському уряді, а мати д-р Ольга з дому Дзерович. Покійний покінчив гімназію у Львові в 1929 р. і там також закінчив будівельну техніку в 1933 р. Як югославський горожанин вернувся до Югославії, відбув військову службу і там працював. Від кінця війни працював як будівельний інженер у Відні. В 1949-му році одружився з дочкою українського священика Галиною Лонкевич і мав дві донечки, яких старався виховати в українському дусі.

Хто з українців не знав цієї живучої, веселої, наскрізь доброї і надзвичайно талановитої людини з щирим українським серцем і вдачею, якої найвищим бажанням була однсть в нашій громаді, і до цього стремів він під час головування в Українському Католицькому Братстві ім. св. Варвари у Відні. Він не тільки для жителів Відня поставив сотки домів, але і для нас, українців, оставив незабутню пам'ятку, перебудовуючи і модернізуючи парохіяльну домівку, в якій відбуваються проби хору, курси української суботньої шкілки і всілякі засідання. Це ж одинока домівка, з якої можуть користати всі українці.

Покійний був великим прихильником нашого хору при св. Варварі, тішився його успіхами особливо ж серед чужинців, і дорожив ним, як цінним скарбом. Його дружина і тепер також донечка є постійними хоровими силами. Для цього ж хору перебудував він хори в церкві св. Варвари за парохування о. д-ра Купранця, поширюючи їх у формі півкола, при чому вигляд церкви не затратив свого попереднього виду. Коли сьогодні поглянемо на чудову домівку в церкві св. Варвари, на її висушені і відновлені стіни, — всюди добачується його руку. В товариськім житті любив точність і особливо, як голова Братства, вимагав її від других, а це особливо ж для нас українців дуже важне. Дійсно, важко оцінити його працю, особливо для нашої церковної громади (він був також членом церковної ради). Та невмолима, нагла смерть вирвала його ще молодого з серця нашої громади.

Сотки людей, чотири священики, сумні його друзі-хористи, проводили його на вічний спокій, похиливши сумно голови, чим дали доказ, якою улюбленою і цінною людиною в українській і віденській громаді був покійний інж. Роман Щуровський.

проф. А. Гнатишин

ПАМ'ЯТІ ІВАННИ ПОДОЛИ

В місяці березні минув рік, як відійшла у вічність одна з немногих жінок, які вклали неодну цеголку в розбудову УНС. Бл. п. Іванка Подола була чи не одинокою жінкою від 1935 до приїзду нашої іміґрації по другій світовій війні, яка найбільше дала праці для УНС з-поміж нашого жіноцтва. Вже самий факт, що покійна була секретаркою у 125 Відділі, який був заснований як церковне Сестрицтво, вказує те, що треба було зусиль, щоб цей відділ провадити і розбудувати. Покійна розпочала секретарську працю в 1935 році з 12 членкинями, а закінчила в 1966 році з понад 400 членами.

Як знаємо з досвіду, секретарі відділів УНС мусять брати участь не лиш в діяі УНС, але і в житті цілої нашої громади. І покійна Подола це знала й виконувала. З її ініціятиви постав в Чикаґо Відділ УЗХ, в якому вона працювала з запалом на різних постах. Коли створився в Чикаґо Відділ СУА покійна не лиш сама в нього включилась, але втягнула до праці і свої доні.

Крім повище згаданих організацій, пок. І. Подола належала і працювала в УККА, в Стрілецькій Громаді, до якої мала особливий сантимент, будучи санітарною сестрою при УГА під час боротьби українського народу за державну незалежність після першої світової війни. З УГА пережила покійна воєнні страхіття в часі Чортківської офензиви, коли то покійна занедужала на тиф і мало що не переплатила життям свойого патріотизму. Знеможена фізично і зломана духово покійна вернулася до Перемишля і по відзисканні фізичних сил, почала працю в „Труді", робітні жіночих суконок, який провадили СС Служебниці при Сяновій Долішній вулиці. Маючи знання шиття і крою, які покійна набула в „Труді", будучи в початках першої світової війни в Талергофі, вона стала керівником „Труду" в СС Служебниць. Там покійна прислужилась своїм знанням дівчатам сиротам, які СС Служебниці виховували в своїм сиротинці.

По приїзді до Америки покійна одружилась з січовим стрільцем Томою Подолою, який шанував працю своєї подруги і був її помічним. Покійна І. Подола виховала три дочки, які також включились в працю української громади в Чикаґо.

Життєвий шлях покійної був тяжкий, велика депресія в цілій Америці, малі діти, підірване здоров'я — це все разом причинялось до тяжкого життя.

Не можу згадати праці покійної в часі приїзду українців по другій світовій війні до цієї країни. Покійна І. Подола включилась разом з п. К. Гульчій та іншими жінками в переселенчу акцію ЗУАДК-у всіми своїми силами. Вона ходила на зустріч на стацію, вона шукала мешкань, вона полагоджувала всі справи, зв'язані з приїздом до цієї країни.

Хай ця коротка згадка про покійну і її повний посвяти патріотизм буде для нас жінок доказом, скільки може зробити добра жінка навіть в недуже сприятливих обставинах. Хай пам'ять про покійну Іванку живе в нас довгі й довгі роки.

Марія Демидчук

ІНЖ. П. ҐІМБАРЖЕВСЬКИЙ МАТИМЕ ВИКЛАДИ В КАЛҐАРСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Калґари, Алберта. — Інженер - топограф Пилип Ґімбаржевський, який працює керівником Відділу дослідів у фірмі „Спартан Ер Сервіс", матиме серію викладів у Калґарському університеті у місяці травні, від 26 до 30 включно. Його курс присвячений інтерпретації фотознимків, знятих з повітря на різних висотах. Інж. І. Ґімбаржевський здобув вищу освіту в Юґославії, від 1953 р. працює в Канаді, як рідкісний фахівець — відчитувач фотознимків, зроблених з висоти. Його однотижневий курс в університеті коштує 70 дол. Інж. Пилип Ґімбаржевський бере участь в українському громадському житті, є членом багатьох канадійських і американських науково - дослідних установ, уся його родина є членом УНСоюзу.

Успіхи співака Богдана Чаплинського

15-го лютого The Cosmopolitan Opera Quild, виставила у Філядельфії, Па, оперу Г. Верді, „Ля Травіята", в якій головну чоловічу ролю Альфреда виконував українець, талановитий співак інж. Богдан Чаплинський, студент консерваторії в Балтиморі.

Богдан Чаплинський

П. Б. Чаплинський своїм співом, металевого тембру — ліричним тенором, і своєю грою, заворожив увагу тисячної маси приявних на залі слухачів, в тому численних українців. Він виступить знову 24-го травня в опері „Аїда", також в головній ролі.

Природна поведінка на сцені нашого молодого співака викликала подив, і італійська група гостей згортувала на залі співакові овацію, а директор Suburban Opera Company Mr. Parkinson заанґажував його до своєї компанії в слідуючому сезоні.

П. В. Чаплинський відомий українській публіці як соліст особливо у виконанні соля „Тихесенький вечір..." в Капелі Бандуристів під керівництвом Г. Китастого і В. Божика, з якою об'їхав був всі великі міста Европи й Америки.

Дружина п. Б. Чаплинського, п. Стефа, веде балетову школу клясичних танців.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

ПОШИРЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ АКАДЕМІЇ НАУК УССР З АН УГОРЩИНИ

„Радянська Україна" з 26 березня: „У Будапешті з 19 по 25 березня відбулись переговори між делегаціями Академії Наук України і Угорською академією наук з питань дальшого розвитку і поглиблення наукового співробітництва. В результаті цих переговорів, що відбувалися в дружній, сердечній атмосфері, підписано протокол між двома академіями, який сприятиме встановленню тісніших наукових зв'язків між угорськими та українськими вченими". Сказано також, що будуть опрацьовані „спільні теми", але їх не названо.

ПЛЕНУМ ЦК КП УССР ЗАКЛИКАЄ „ПІДВИЩУВАТИ ПИЛЬНІСТЬ"

„Радянська Україна" з 19 квітня вийшла не як звичайно на 4, а на 6 сторінок, дуже багато місця присвятивши подіям у Чехо - Словаччині, про заміну Дубчека Гусаком тощо. На першій сторінці газета надрукувала постанови пленуму ЦК комуністичної партії УССР, з закликами активніше працювати, бо через рік буде річниця Леніна... Крім того, сказано: „В умовах загострення ідеологічної боротьби між соціялізмом і капіталізмом партійні організації повинні і надалі відстоювати чистоту марксизму - ленінізму, підвищувати пильність радянських людей, давати рішучу відсіч ворожій ідеології, будь-яким проявам буржуазного націоналізму і шовінізму, нещадно викривати ревізіонізм, правий і „лівий". опортунізм".

НЕДБАЛЕ ВІДНОШЕННЯ ДО БІБЛІОТЕЧНИХ БАГАТСТВ

Київська „Культура і життя" з 13 квітня: „За досить обережними підрахунками, 45,500 читачів тільки в Києві не повернули бібліотекам 122 тисячі державних книг — на суму понад 80 тисяч карбованців. Причини цього відомі: загублення книги, бажання привласнити цікавий твір, відсутність відповідальності. А книга — це не тільки матеріальна, а й інтелектуальна, духовна цінність". Газета закликає бібліотеки в Україні стягати судовим порядком вартості книжок з недбайливих читачів і влаштовувати над такими людьми громадські прилюдні суди.

„ПІСНІ МАЮТЬ АВТОРІВ"

У різних числах газети „Культура і Життя" читачі і слухачі концертів домагаються, щоб нотно - музичне видавництво в Києві „Музична Україна", яким керує Ю. Малишев, друкуючи тексти пісень і ноти, подавало також прізвища авторів. У тій газеті з 6 квітня сказано: „Перед нами нові листівки, які вийшли у видавництві „Музична Україна". Тут пісні іменуються народними, без вказівки про те, що слова пісні „Повій, вітре на Вкраїну" належать Степану Руданському, а „Стоїть гора високая" — Леоніду Глібову. Безперечно, ці пісні стали народними, але їх писали поети". Про збірник „На крилах пісні", виданий „Музичною Україною" читач писав: „У книжці подано 178 пісень, але вказано авторів тексту і музики тільки 28 авторів, хоч відомо, наприклад, що такі пісні, як „Реве та стогне Дніпр широкий", „Думи мої, думи", „Повій, вітре, на Вкраїну", „Дивлюсь я на небо", „Чуєш, брате мій", „Коли розлучаються двоє" та багато інших — літературного походження". Читачі обвинувачують видавництво „Музична Україна" в некультурності і покликаються на подібні видання в РСФСР, де завжди подані дані про поетів і композиторів, або ж вказано, що слова й музика — народні.

ВСТАНОВИЛИ МЕМОРІЯЛЬНУ ДОШКУ НА БУДИНКУ, ДЕ ЖИВ КОМПОЗИТОР Б. ЛЯТОШИНСЬКИЙ

На будинку ч. 68 „імені Леніна" в Києві встановлено меморіяльну дошку з таким написом: „Тут жив і працював видатний український композитор, народний, артист УРСР, лауреат Державних премій, професор Борис Миколайович Лятошинський. (1895-1968 рр.)". В тому ж будинку до другої світової війни жили зігнано майже всі письменники совєтської України. Композитора Бориса Лятошинського, автора опер „Золотий обруч", пропаґандивної „Щорс", багатьох видатних симфонічних творів, не раз за життя атакувала партійна критика, особливо за мистецькі новаторства.

ЧЕРНИГІВ — „ФОРТЕЦЯ РОСІЇ"

Київ. — Міська рада міста Чернигова затвердила „емблему - герб міста", а „Радянська Україна" з 16 квітня подала такий його опис: „На стрібястому щиті — силует старовинної гармати — символ того, що на протязі віків місто було фортецею Росії на її південно-західних рубежах. Посеред щита — золотавий колос, а праворуч — реторти і шпулі як лаконічна характеристика сучасного хімічного велета. Нижче — котить хвилі Десна". Посередині „герба" є напис старослов'янським шрифтом „Чернігів", а на самій горі емблеми приміщено серп і молот — символ новочасної Російської імперії — СССР. Про місто Чернигів подано багато відомостів у княжих українських літописах. Місцеві жителі знають перекази про перебування в Чернигові Гетьмана сл. п. Івана Мазепи, як і про те, що в часи Сталіна його будинок окупант обернув у пральню. Трактування Чернигова, як „фортеці Росії на протязі віків", є новим виявом московського великодержавного шовінізму.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ., 21-ГО ЛЮТОГО 1969 Р.

В нарадах взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: головний предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, пані Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох, головний касир Петро Пуцило та головний редактор Антін Драган.

ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради розпочалися о год. 12:30 *по полудні*.

Прийнято запропонований головним предсідником наступний порядок нарад:

1. Відкриття нарад.
2. Справоздання членів Екзекутиви і гол. редактора.
3. Відзначення 75-річного ювілею УНСоюзу.
4. Організаційна кампанія в 1969 р.
5. Закриття нарад.

Після відкриття нарад головний предсідник подякував п. Марії Душник за її заходи в приявності на ювілейнім бенкеті УНСоюзу п. Патриції Ґітт, особистої репрезентантки президента Ніксона, після чого приступлено до звітування.

2. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Господарські справи

Головний касир Петро Пуцило склав справоздання з діяльности фінансового відділу УНСоюзу за час від останніх нарад екзекутиви, тобто від 1-го жовтня 1968 р., і дав огляд господарської діяльности УНСоюзу за минулий 1968 рік. Інвестиції за звітовий час були наступні:

БОНДИ:

Закуплені бонди

100m U.S.A. Treasury Bills, 5.85% due 1/30/69, Yield — 5.85	$99,610.00
Royal Trust Company, 5.40% Genl. Gteed Investment Receipts due 1/20/69	75,000.00
The Royal Trust Company, 6.625% Genl. Investment Receipts, due 2/20/69	75,000.00
120m U.S.A. Treasury Bills, 6.10% due 6/30/69	117,051.67
75m Puget Sound Power and Light Co. 1st Mtge Bonds, 7½% due 1999	75,447.00
75m Province of Nova Scotia, 25 yrs Sink. Fd Deb. 75/8% due 3/1/94	74,625.00
75m The Royal Trust Co. 6.625% Genl. Grteed Inv. Recpt. due 3/24/69	75,000.00

Відкликані бонди

3m N.J. Highway Authority 3¼% Bds Ser C, due 1/1/88	3,090.00
75m The Royal Trust Co. 6% Guaranteed Investment Receipts due 1/6/69	75,000.00
75m The Royal Trust Co., 5.40% Genl. Gteed Investment Receipt due 1/20/69	75,000.00
75m U.S.A. Treasury Bills, 5.50% due 1/31/69	74,484.38
75m The Royal Trust Co. 6.625% Genl. Invstment Receipt, due 2/20/69	75,000.00

Продані бонди

75m Shell Union Oil Corp., 2½% Debentures due 4/1/71	69,375.00

Морґеджі

30-75 44th St., Long Island City, NY	15,000.00
11 Clinton Terrace, Irvington, N.J.	19,500,00
1209 N, Marion St. Oak Park, Ill.	20,000.00
328 Hartford Ave., Winnipeg, Man.	20,000.00
5 Forrest Rd., Randolph Township, NJ	20,000.00
1545 Easton Rd., Warrington, Pa.	225,000,00
3 Gateway, Upper Saddle River, N.J.	30,000.00
1229 Victor Ave., Union, N.J.	15,000.00

В доповненні до числового звіту головний касир інформував, що його фінансовий відділ закінчує виготовляти річне справоздання за 1968 рік для висилки його стейтовим урядом. Давши загальний огляд господарського стану краю, а зокрема грошевої „тісноти" та виглядів на сповільнення господарки краю, він підмітив конечність достосувати до цих змін також господарку УНСоюзу і його інвестиційну політику. В цьому напрямі він запропонував ряд рекомендацій, які основно передискутовано. Закінчуючи свій звіт, гол. касир поінформував про розмови, які перевели гол. предсідник і він з комішенером асекурації в стейтовім уряді в Трентоні в господарських справах УНСоюзу, зокрема щодо плянованих інвестицій для служби членам. Обговорено деякі гіпотечні позички, довжники яких вчасно не вив'язуються зі своїх зобов'язань, і винесено відповідні рішення. Гол. касир сподівається, що в недалекій майбутності майно УНСоюзу досягне суму 35 мільйонів долярів.

Організаційні справи

Головний секретар, Ярослав Падох, подав детальний звіт зі своєї діяльности в характері головного секретаря та керівника організаційного відділу головної канцелярії, за час від останніх нарад Екзекутиви, що відбулися 17 грудня 1968 р., попередивши його загальним оглядом досягнень у минулому році. Впродовж 1968 року УНС придбав 3,872 нових членів, в тому числі канадійські Відділи придбали 791 членів, тобто кругло 20%. Ці досягнення були б куди більшими, якби частина Відділів не була нечинною. Минулий рік закінчився загальним числом 88,265 членів, в тому 76,389 активних членів. Окремою проблемою є великі Відділи, які, хоч здебільшого приєднують більше число членів, але й мають більші втрати, яких не покривають в цілості і цим причиняються до зменшення числа членів УНСоюзу. Позитивним явищем є зростання пересічної суми забезпечення, що свідчить про зростання серед нашого громадянства зрозуміння для вартости забезпечення, як засобу інвестиції та запоруки кращої долі осіб і родини. Загальна сума забезпечення зросла в минулому році на кругло три мільйони долярів.

Гол. секретар склав признання найбільш заслуженим організаторам нових членів. Поміж ними 37 придбали по 25 й більше членів і так самі стали членами почесного Клюбу Заслужених Союзовців, а інших 88 організаторів придбали від 10 до 24 членів, і так придбали звання „будівничих УНС" на поточний рік. Перед поміж організаторами вели гол. урядовці В. Дідюк, С. Гавриш, І. Одежинський та п. Софія Куца з Торонта. Вперше членами Клюбу стали В. Оріховський, Я. Билень, В. Квас, п. Анна і Михайло Хомини (батько й доня - студентка) та М. Захарко. Окреме признання гол. секретар склав пам'яті дуже визначних союзових діячів, сл. п. Івана Василишина та Андрія Стецяка. З-поміж Округ найкраще виконали своє завдання Філядельфія та Вінніпеґ. Головні урядовці, хоч придбали менше, як у попередніх роках, все ж дали 700 членів, а постійні організатори — 854. В минулому році засновано чотири нові Відділи в Філядельфії; Гюстоні, Тексас; Ричмонді, Вірджінія та в Сарнії, Онтеріо. Йдуть заходи для заснування дальших Відділів. Збільшено число інформативних брошурок і перевидано деякі новими виданнями. Після огляду минулої праці гол. секретар намітив головні проблеми, які супроводять організаційну працю в цім новім, до того ж ювілейнім, році і запропонував ряд рекомендацій для поліпшення організаційної праці. Підмічуючи вагу ювілейного року УНС та факт, що на цей рік значно підвищено винагороду за приєднування нових членів, він висловив надію, що ювілейний рік буде роком дальшого росту УНСоюзу, не зважаючи на передбачене значне збільшення втрат членів, зокрема з приводу дозрівання 20-річних грамот, що ними залюбки забезпечувалися нові іміґранти, яких 20-річчя прибуття до ЗСА саме розпочалося. Між загальними пропозиціями, які стосуються ювілею УНСоюзу, гол. секретар запропонував влаштувати ювілейний, вокально-музичний попис, концерт союзової молоді і ювілейну виставку і конкурс її образотворчої діяльности.

СПРАВИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який керує Рекордовим Відділом, подав докладні числа стану членства з кінцем 1968 року та руху членства за цей же рік. УНСоюз мав з кінцем минулого року 88,265 членів, які були забезпечені на загальну суму 119,538,514 дол. В порівнянні зі станом з кінця 1967 року загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу зросла на 2,884,263. дол. В 1968 році придбав УНСоюз 3,872 членів, які взяли нові грамоти забезпечення на суму 7,180,500 дол. Пересічна сума забезпечення нових грамот з 1968 року виносила 1,885, а пересічна сума забезпечення всіх грамот УНСоюзу вкінці 1968 року перейшла вперше тисячу долярів і становила вже суму 1,029 дол. Дещо вищою від неї є пересічна сума активних членів, яка виносить 1,077 дол. і вона збільшилася за рік на 41 дол.

Звітодавець подав теж детальний огляд та аналізу втрат членства за 1968 рік, вказуючи на постійний зріст втрат через виплати грамот, так вивінувальних, як і двадцятирічних платних (Е-20 та Р-20), але рівночасно ствердив, що 90 відсотків із цих власників виплачених грамот є потенційними проспектами на поновне забезпечення. Він представив теж докладний підрахунок сподіваних втрат у числі членства на 1969 рік та звернув увагу на потребу посиленої боротьби із непотрібними втратами, як суспензи та грошові звороти. Все таки, на думку звітодавця, треба поставити на перше місце в стараннях про дальший ріст УНСоюзу організаційну працю над підвищуванням забезпечення членів та здобування нових в кругах тих, які не обняті організованим життям українців Америки і Канади, стараючись досягнути їх нашою пресою — „Свободою" та інформаційними матеріялами про УНСоюз. В. Сохан ствердив, що найважливішими передумовами дальшого росту і розвитку УНСоюзу є посилення організаційної праці та продовжування якнайкращої забезпеченевої служби і її постійної модернізації, так для придбання нових членів як і для зменшення втрат у членстві. Тому, за словами звітодавця, першість в УНСоюзі повинні мати інвестиції в людські ресурси, тобто в працівників у терені та в Головній Канцелярії, а вслід за ними інвестиція в побудову нового приміщення для Головної Канцелярії. Подавши числа додаткових грамот серед членства УНСоюзу, звітодавець підкреслив, що ці числа постійно збільшуються, що вказує на те, що УНСоюз ще не дійшов до найбільшого джерела нових членів, а саме до сотень тисяч нашого громадянства, яке живе поза рямцями братських союзів та взагалі організованого українського громадського життя.

Вкінці свого звітування В. Сохан подав підсумки членства, тобто нових членів та втрат у членстві за січень 1969 року, як теж згадав коротко про стан праці Рекордового відділу, в тому введення нових членських відзнак з нагоди ювілейного року, що їх одержуватимуть всі члени, дорослі і молодь, які набувають нові грамоти в 1969 році, про друк нових фірмових листів УНСоюзу із ювілейним надруком „75 років служби народові", та про підготовку до видачі чеків ювілейної дивіденди в цьому році, яку підвищено на 75 відсотків у порівнянні із минулорічною.

Канадійські справи

Заступник головного предсідника і водночас директор Канадійської канцелярії УНСоюзу Богдан Зорич склав справоздання з праці УНСоюзу на терені Канади за звітний час і дав загальний огляд праці в цілому 1968 році. В тому часі канадійські Відділи УНСоюзу зорґанізували 791 нових членів, які забезпечилися на суму понад два мільйони долярів. З кінцем 1968 року канадійські Відділи мали 8,954 членів, які були забезпечені на суму $13,905,209, отже майже на 14 мільйонів долярів. З того числа 464 були вже на виплаченому забезпеченні. Відносно нових членів 446 придбала округа Торонта, 169 округа Вінніпеґу, 87 Ніяґарська округа, 68 округа Монтреалю та 21 членів придбали канадійські відділи, які належать до округи Дітройту. Старших членів має Канада 4,944, молоді — 2,637, а забезпечених акцидентовою грамотою — 909.

Числовий звіт доповнив і пояснив канадійський директор оглядом організаційних акцій, які переведено в минулому році на терені Канади. Він і обласний організатор, гол. радний Василь Дідюк, відбули ряд організаційних поїздок у ближчі та дальші околиці Канади, що причинилося до збільшення числа приєднаних членів. На особливу увагу заслуговують поїздки на далекий Захід та Північ Канади, де переводиться піонерську працю для поширення УНСоюзу. Ці поїздки принесли значний успіх. Канадійська канцелярія вдержувала постійний зв'язок з усіми Відділами та їх Округами, інформовано канадійське громадянство про УНС шляхом радіових програм та поширюванням інформативної літератури й репрезентовано УНС на всіх замітніших громадських імпрезах Канади.

Справоздання заступника головного предсідника інж. Степана Куропася

Заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась склав справоздання про свою працю для УНСоюзу, зокрема, на терені чикаґської Округи, яка належить до найбільших в Союзі. В звітовому часі він виконав ряд доручених йому акцій, репрезентував УНС на громадських імпрезах і був головним промовцем на святкуваннях з нагоди 75-річчя „Свободи" та УНСоюзу в Торонті. Бувши членом Екзекутиви Братського Конґресу стейту Іллиной, він брав участь в його працях і мав нагоду познайомитися з методами ведення забезпеченевої та громадської праці інших, неукраїнських братських організацій. В звітовому часі він продовжував виготовляти „Чикаґську хроніку" для „Свободи", реєструючи в ній особливо точно всю союзову діяльність.

Справоздання заст. гол. предсідника пані Марії Душник

Заступниця гол. предсідника п. Марія Душник в своєму справозданні подала, що в звітовому часі, від попереднього засідання Екзекутиви, вона присвятила найбільше уваги підготові ювілейного бенкету для відзначення 75-річчя УНСоюзу в Ню Йорку. Як член Бенкетового комітету, вона подбала про приявність на бенкеті особистої репрезентантки президента Ніксона, пані Патриції Ґітт, асистентки секретаря Департаменту Здоров'я, Освіти і Доброчинности, яка привезла УНСоюзові привіт від през. Ніксона з нагоди 75-річчя УНСоюзу. Пані Душник робила старання, щоб губернатор Рокефеллер став членом Почесного комітету ювілейного бенкету, і вислала особисто яких 60 запрошень на бенкет, зокрема для визначних жінок та жіночих організацій. Приготовила статті до ювілейного видання Українського Тижневика та про окружні збори в Ню Йорку, які появилися друком. Поза союзовою працею брала живу участь в українськім та американськім житті, громадськім та політичнім, а зокрема взяла участь в інавгураційних торжествах у Вашинґтоні. Завжди була готова до виконання всяких акцій, для добра УНСоюзу, своєї Округи та свого Відділу, для якого постійно приєднує нових членів. Минулого року зорганізувала десять членів і продовжує акцію організування нових членів.

Справоздання головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір дав загальний огляд стану УНСоюзу, зокрема схарактеризував працю та досягнення УНСоюзу в минулому, 1968 році. Оцінює минулий рік, як корисний для УНСоюзу. Хоч видатки в тому році значно зросли, прибутки збільшилися настільки, що УНСоюз не лише покрив усі видатки, й не тільки відклав 635,000 дол. на дивіденду, яка в цім ювілейнім році буде підвищена на цілих 75%, але й закінчив минулий рік із значною надвишкою прибутків над видатками. Відносно інвестицій, то вони були роблені у зв'язку зі загальним станом господарки, з метою придбати для УНСоюзу можливо найбільший прихід з інвестованих грошей. В минулому році збільшилися інвестиції в бондах, зате зменшилися в гіпотечних позичках. Наради екзекутиви та згадані головним касиром П. Пуцилом наради в асекураційному департаменті стейтового уряду торкалися не лише деяких запланованих значних видатків, але й поширення діяльности УНСоюзу можливо поза межі ЗСА. Багато уваги віддано новому приміщенню головної канцелярії. Також присвячено відповідні заходи для належного відмічення 75-річчя УНСоюзу, як в центральному, так і є льокальному маштабі. Крім ювілейного, бенкету і балю, який відбувся в Ню Йорку в дні заснування УНСоюзу, а саме 22 лютого, заплановано на 24 травня в Ню Йорку, а на 25 травєя в Філядельфії прем'єру опери д-ра Антона Рудницького, з лібреттом ред. Л. Полтави, п. н. „Анна Ярославна". 31 травня відбудеться в Шамокині, місті постання УНСоюзу, святочна дедикація пропам'ятної таблиці та бенкет і концер, а наступного дня, 1 червня, відбудеться в сусідньому Лейквуд Парку ювілейний, народний фестиваль. На початок серпня плянується у Давфин в Канаді ювілейна врочистість, а два тижні після Дня Праці, відбудеться, мабуть, остання ювілейна імпреза на „Союзівці". Поміж цими ювілейними врочистостями відбудуться, від 26 травня починаючи, річні наради Головного Уряду УНСоюзу на Союзівці. День раніше, 25-го травня на Союзівці відбудеться річна нарада Стипендійної комісії УНСоюзу для розподілу трьох стипендій УНСоюзу в сумі 1,000, 600 і 400 дол.

Культурні і видавничі справи

На закінчення звітування головний редактор „Свободи" Антін Драган поінформував про працю, стан та пляни видавництва УНСоюзу. Не зважаючи на багато труднощів, зокрема в зв'язку з пошестю інфлюенци, яка не оминула редакцію та адміністрацію „Свободи", видавництво виконувало свої завдання та замовлення, хоч інколи, з конечности, з опізненням. Надруковано ряд ювілейних видань щоденника і тижневика, приготовано до висилки календар - альманах п. н. „Українська заморська твердиня" та завершується остання підготова до випуску другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства.

3. ВІДМІЧЕННЯ 75-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ УНСОЮЗУ

Справоздання з підготовки ювілейного бенкету та балю, який 22-го ц. м. відкрив ювілейні відзначування, і плян дальших святкувань з'ясував головний предсідник у своїм справозданні, над яким розвинулася дискусія. Після того в засаді прийнято подані пропозиції та обговорено деталі поодиноких ювілейних імпрез. Схвалено також пропозицію влаштувати з нагоди союзового ювілею мистецький вокально - музичний конкурс союзової молоді та виставку її образотворчої діяльности. Також схвалено надрукувати ювілейну, мистецьку афішку.

4. ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ В 1969 Р.

Плян та засоби ювілейної організаційної кампанії, з метою придбати в цім ювілейнім році 7,500 нових членів, з'ясував головний секретар у зв'язку зі справозданням про працю в минулім році та в році поточному. Він запропонував спеціяльні нагороди за приєднання членів у ювілейнім році, зокрема річні бонуси за придбання більшого числа членів упродовж цілого року та за загальну суму забезпечення цих членів. В цьогорічній кампанії особлива увага буде звернена на нове забезпечення тих членів, яким кінчається їх забезпечення, або які, заплативши всі вкладки за свої грамоти, стають неактивними членами з обмеженими правами. Кампанія проходитиме під кличем стати ювілейними членами УНСоюзу, забезпечившись у ньому на життя та від нещасливих випадків. Після дискусії прийнято ряд організаційних ухвал та рекомендацій.

Після цього обговорено деякі окремі справи й схвалено: взяти участь в братському концерті, який відбудеться у вересні ц. р. в Бостоні з нагоди конвенції Крайового Братського Конґресу Америки, зголосивши виступ української танцювальної групи; делеґувати гол. предсідника на ювілейне свято УНС в Маямі, Фла., в дні 9 березня 1969; делеґувати на конвенцію Братського Конґресу Нюйоркського стейту в дні 20-го березня ц. р. пані Марію Душник і Марію Демидчук; делеґувати п. Марію Душник на 20-річний ювілейний з'їзд СФУЖО у Філядельфії 22-го березня ц. р.; запропонувати іншим українським Союзам відбути в березні або квітні ц. р. другу конференцію в Ню Йорку.

5. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Після вичерпання порядку дня та обговорення всіх справ, заторкнених в часі нарад, гол. предсідник закрив наради о год. 6.30 вечором.

Ярослав Падох
головний секретар

Річний бюджет КУК визначено в сумі 70 000 долярів

Едмонтон. — Бюджет української політично - культурної центральної установи українців у Канаді, Комітету Українців Канади, визначено на 1969-70 рік у висоті 70 000 долярів. Половина з тієї суми призначена на програмову діяльність, половина — на адміністраційні видатки, подорожі тощо. Президія КУК доручила екзекутивному директорові д-ру С. Кальбі в травні й червні відвідати українські осередки для обговорення поточних проблем. Президія КУК розіслала резолюції й меморандуми в справі вивчення української мови в Канаді Федеральному уряду та прем'єрам відповідних провінцій, де живе найбільше громадян українського роду.

ІВАН БАРНА

(Посмертна згадка)

По довгій невилікувальній недузі 4 січня, закінчив своє трудолюбиве життя в шпиталі Лімінґтону сл. п. Іван Барна, відомий громадянин у тій околиці.

Народився він 9 липня 1897 року в Команчі, Сяніцького повіту на Лемківщині. Освіту здобував у Команчі й Сяноці і пізніше вступив до праці в Народній Торгівлі й працював у ній до 1915 року. З відступом царської російської армії на схід у тому ж році арештують його за „непримирливість" і за відмову співпрацювати з окупантами в часі окупації та вивозять у Московщину.

В часі революції 1917 року прибув він до Києва й зголосився до Корпусу Січових Стрільців, який у тому часі започатковували організувати полонені українські старшини з українських вояків, що були в російському полоні, під проводом Євгена Коновальця та Андрія Мельника. Покійний Іван не один раз згадував про них теплими словами й був гордий, що мав щастя належати до тієї частини Української Армії й змагатись за волю Соборної України!

Частина цього Корпусу Січових Стрільців попала в польський полон, і пок. Іван опинився в Берестї Литовському, який став був цвинтарищем для полонених вояків Української Армії. По кількох місяцях страждань удалось пок. Іванові вийти півживому з того цвинтарища та при допомозі добрих людей повернути до рідного села Команчі. Прийшовши повільно до здоров'я, відкрив крамницю мішаних товарів, обслуговував своїх людей та ділився з біднішими за себе своїми невеликими зисками. Крім потрібних товарів для щоденного вжитку, „продавав" він також і ту ідею, яку ще так не давно засвоїв собі в Корпусі Січових Стрільців. Та довго не міг він видержати в цьому підприємстві, бо діяльність його дуже скоро розшифрували властьімущі за допомогою своїх конфідентів. Спершу ставили перешкоди, перемовляли, а коли побачили, що немає жодних наслідків, переслідували і грозили.

Не бачачи виходу з того свого положення, залишив рідне село Команчу й виїхав в 1926 році пок. Іван до Канади. Жив короткий час у Вінніпеґу, а коли депресія почала прибирати критичні форми і праці не можна було ніде підшукати, пок. Іван залишив Вінніпеґ і виїхав на схід та опинився в містечку Гарров, Онтаріо коло Віндсору. В тій околиці працював покійний у фармерів до 1932 року, а потім переніся до Лімінґтону й за ощаджені гроші задаткував фарму, на якій жив з родиною і трудився разом із нею, поки не забрала його невилікувальна недуга до шпиталю, в якому по довгих терпіннях паралічу закінчив він своє трудолюбиве життя.

На цьому місці слід згадати й про те, що в околиці Лімінґтону був він один із перших українців, які започаткували орґанізоване громадське життя. Усі, хто після нього приїжджали в цю околицю, шукали в нього порад, як започаткувати своє сяке-таке господарство, яке могло б дати прожиток для родини. І покійний робив це дуже радо. Ніколи не щадив часу на поради і радів тими стрічами та просив, щоб і вони своїх знайомих закликали приїжджати й набувати землю в тій околиці. І так то з кожним роком зростала тут наша громада числом і багатством. Лімінґтон стає славним своїми ланами-маршами, які тепер вирощують мільйони бушлів відомої цибулі та помідорів, а також і всякої іншої городовини, якими харчуються не лише вони самі, але й експортують багато того добра до великої тут фабрики Гейнца, а також і до ЗСА.

Не можна поминути й того, що в домі покійного Івана викристалізувались думки та виготовлялись пляни для організування таких громадських установ, як УНО, ОУК та УНСоюзу. Дуже радо гостив покійний у своєму домі усіх тих, які відвідували ту околицю в громадських організаційних справах.

Похорони пок. Івана відбулись 8 січня 1969 року з похоронного заведення до укр. кат. церкви. Панахиди в похоронному заведенні й церкві, а також і похоронні відправи зі Службою Божою, відслужив о. Балагуш, якому асистували пп. Т. Бенюк та І. Крищук, довголітні приятелі пок. Івана, а їм допомагали приятелі покійного. Домовину несли побратими, бувші вояки УГА: П. Дуда, В. Дужий, В. Косіковський, М. Бойко, Д. Деревляний та молодий О. Гриневич. Після запечатання гробу, попрощав пок. Івана у вічне життя від усіх організацій: УНО, УСГ, ОУК, КУК та УНСоюзу пишучий оцю скромну посмертну згадку, а відтак воєцькою піснею „Видиш, брате мій", завершили побратими його похорони.

В часі тризни, на яку після похоронів запросила родина приятелів покійного, висловлювали свої думки й спогади про співжиття з пок. Іваном, а також і висловлювали співчуття родині панове: Д. Деревляний, близький друг та похресний батько сина Евгена, п. Влодарчук від місцевого КУК, як його голова, П. Дуда від УКСпілки з Віндсору, І. Хрін від УНО й братніх Організацій з Віндсор, п. Гриневич від родини і як довголітній сусід та друг, п. Т. Бетенюк від УНО і братніх організацій у Лімінґтоні, а також як друг, В. Дужий з Віндсор, рідний брат пок. Івана з Бретфорду та о. Балагуш. Оба сини та вдова пані А. Барна подякували присутнім за чисельну участь у похоронах їх батька й мужа, який довгі роки трудився разом із ними для піднесення кращого життя своїх родин, а також і несення допомоги нашому народові у його щоденних змаганнях за краще завтра! Тризною переводив й закінчив її теплою згадкою про пок. Івана, пониже підписаний.

Залишив по собі пок. Іван вдову Анну та двох синів: Евгена, відомого управителя й заповідача української радіової програми в Лімінґтоні, яка є на услугах наших громад і їх організаційної праці не лише тієї околиці в Канаді, але також і для наших організованих громад міста Дітройту. Другий син д-р Богдан, що працює в ляборатоpії в місті Лондоні, та внуків. Трудився ти, Іване, повних 42 роки на землі Твоєї прибраної Батьківщини Канади й у ній зложили ми Твоє зболіле тіло. Мріяв ти довгими роками про Вільну Україну й хотів до неї повернутись, щоб спочити в землі твого рідного села Команчі, але не судилось Тобі цього діждатись. Хай же земля, яку Ти любови, трудився на ній довгими роками й здобував у поті чола життя для себе й родини, буде Тобі, Іване легкою! Вічна Тобі Пам'ять!

Володимир Гірняк.

ІНЖ. ОМЕЛЯН МИХАЙЛО ТИШОВНИЦЬКИЙ ПРОПАГУЄ УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ ШЛЯХОМ НАЛІПОК НА ЛИСТАХ

Лос Анджелес. — Старшина Української Галицької Армії, інженер - пенсіонер Омелян Михайло Тишовницький впродовж багатьох років посилає свої листи з різними значками - наліпками англійською мовою, які він сам замовив, або придбав. Теми наліпок: голод в Україні в 1933 р., боротьба проти російського колоніялізму, або: „Пишіть до свого конґресмена та сенатора, вимагайте перед ОН незалежности України — 45-мільйонової нації, поневоленої Росією". Наліпки, розсилані на листах в усі країни світу, роблять своє, деякі конверти вже потрапили до світових збирачів оригінальних наліпок, напевно потраплять і до відповідних музеїв, де їх читатимуть тисячі відвідувачів.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1969 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 491 з осідком у Монтреалі, Квібек, Канада. Всім членам видано перехідні листи для переходу до інших Відділів.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

9 Драович Кетлін М.
10 Алексієвич Анна, Вілинський Олег, Софія.
14 Отрок Михайло К.
15 Кічоровська Марта С.
20 Гайдукевич Андрій І., Котелка Євген.
21 Вайс Даяна.
22 Дужанська Лі А., Отте Христина Л.
32 Верезяк Катерина О.
33 Джорджь-Форест Степан.
34 Костинюк Михайло В.
47 Волчонська Марія Д., Ґулик Стася Л., Яновяк Моніка.
53 Варетик Леся С., Вербицька Галина, Донна М.
57 Габура Степан М., Грицковян Марія А., Чорна Лариса А.
63 Каклис Іван В., Морда Даяна М., Іван Р., Марко В., Матвій А.
78 Лукач Яким Р.
94 Денисенко Марко І., Щеснюк Роман А.
106 Височан Роналд К., Красницький Василь Ю.
114 Вишневський Вернер М., Попов Павлина, Церкававці Володимир
125 Касіян Андрій В.
143 Кухарський Ричард М.
158 Лобур Василь мол.
178 Форест Іван С.
179 Свищук Софія А.
182 Агостіні Вейн А., Гнатюк Петро, Кемп Даяна Е., Кетлін М.; Кость Дора, Олександра; Надлер Ричард І., Наконечний Василь Р., Теодор М.; Порччнек Джойс, Ракетська Єва О., Олександра А., Риточ Кеннет А., Струс Давид П.
213 Савран Ляна, Сцелзі Микола А.
217 Буган Петро С., Дреґмеллер Карін. Мено, Ренард.
222 Базарко Юрій.
230 Рапавий Мелвина, Михайло Р.
234 Волуйчик Леонтій, Олександер.
235 Шуль Іван В.
237 Вицкел Розалія М.
270 Ґала Павло Ст., Липка Михайло.
290 Малалію Ліза Б.
304 Коваль Йосип П.
336 Вернер Ангелина, Моніка.
340 Де Азеведо Емануїл М., Каритас М., Ріта К., Франціска Хр.
345 Армстронг Анна А., Рід А.; Пол Михайло О. 2.
348 Коспак Іван И.
362 Петрик Лена Л., Олена Г.
375 Білик Степанія М., Фатич Маріянна.
379 Вакай Ірина, Процик Даяна Д.
386 Лисогір Яким К.
408 Стасишин Ірина.
414 Ґвоздь Врюс Д., Теодор мол., Мазур Катерина, Чабала Теодор Б.
430 Стефурак Степан.
434 Гавалешка Наталя.
436 Калин Олександра.
451 Смерек Донна М.
480 Пушка Марія, Романа; Стасів Данило В., Іван Л.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

114 Микитин Володимир, Нескорощена Валентина З., Віра.
125 Вакай Богдан Т., Ірина О.; Маринів Ґері П.
218 Вонцик Шері А.
221 Мазуркевич Володимир Ю.
234 Кобран Теодор С.
236 Прислопський Микола Я.
336 Лі Марія А.
345 Армстронг Дін О.
248 Куцалаба Роман.
494 Процюк Юрій П., Шевчик Єва К.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

15 Курилас Лариса Б., Олена М.
25 Федик Ігор О.
43 Труш Роман Т.
102 Шутович Богдан.
257 Шрок Яким Д.
368 Маренін Йосафат А., Юрій В. мол.
408 Курман Любомира М.
434 Кліма Галина.
471 Снігур Анна, Лідія, Олександер, Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Відд.:

22 Пігут Славомир М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

371 Білинич Зенон, Роман, Романа; Дзіман Богдан, Зенона, Ірина.
375 Бартків Йосип К.
422 Розпутько Людмила А.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

63 Дойлі Келлі Є., Тереса Р.
238 Лавсон Анастасія К.
252 Паниєяк Михайло 2.
257 Велей Степан П.
267 Каплун Роберт Р., Крумшин Софія.
292 Влой Борис.
361 Коваль Петро М.
423 Маркевич Лариса 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

88 Федик Ігор О.
222 Курилас Лариса Б., Олена М.
240 Шутович Богдан.
251 Шрок Яким Д.
399 Радик Брюс В., Скотт М.
432 Курман Любомира М.
491 Кліма Галина, Снігур Анна, Лідія, Олександер, Христина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

127 Ґреґа Йосип А., Христина І.; Петручок Олена, Швець Михайло.
280 Петращук Анна М.
296 Лобур Констанція Л.
345 Армстронг Дін О., Джадсон М.
379 Вок Михайло мол.
386 Лисогір Роберт И.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

112 Грінвалд Іванна, Лідія А., Реня, Роберт М.
114 Микитин Володимир.
125 Вакай Богдан Т., Ірина О.; Маринів Ґері П.
191 Регоніс Єлисавета А., Емма К., Іван М., Ірина, Марія, Патрикія, Петро Л., Ричард Е., Рут А.
194 Пурій Борис З.
218 Вонцик Шері А.
221 Мазуркевич Володимир Ю.
233 Задорожна Тамара А.
234 Кобран Теодор Ст.
236 Прислопський Микола Я.
295 Шмейда Марія, Петро.
336 Лі Марія А.
348 Куцалаба Роман.
445 Венґір Шерлі А.
461 Вриль Михайло А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Гумин Олексій.
8 Липецька Анна.
42 Коваль Михайло, Ріпка Василь И.
90 Сидор Іванна.
127 Романишин Євген В.
148 Сельська Дебора И.
163 Головата Марія, Лупань Йосип Т.
164 Дейтрих Юрій І.
183 Фльорчук Богдан К.
194 Брожина Микола.
200 Валук Марія О.
215 Коський Григорій І.
217 Ґудз Лілея, Захарко Михайло Т.
221 Стронський Ярослав В.
234 Яськів Богдан.
238 Дацько Христина Л.
266 Когут Степанія О.
277 Мартинишин Михайло.
281 Панноні Меланія А.
295 Олійник Ірина.
319 Гунчар Павлина А.
334 Задорецький Юрій.
337 Стельмах Уляна Л.
342 Кравич Іван, Роман.
349 Захарко Ольга.
361 Гатфілд Павло Ст.
390 Бугрин Денис І., Пйотровська Тереса.
426 Вітів Ірина.
432 Падик Анна Л.
436 Садовський Роман Ю.
349 Андрухів Василь П., Ваюс Дарія.
445 Вучок Роман Л., Притула Богдан.
451 Бурак Галина.
454 Пусь Оксана О.
455 Городик Григорій Д.
465 Дячишин Анна О., Лагода Марія І.
472 Клос Оксана Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

38 Замняк Іван.
75 Венґрис Олеся.
94 Барнер Наталя С.
185 Матацький Роналд В.
220 Влідий Василь І.
221 Василів Орест Є., Маколондра Юрій мол.
287 Єзуско Донна К.
336 Кальницька Варвара З.
342 Куртяк Ольга К.
371 Смук Петро мол.
379 Гладій Даяна Л., Пелагія Є., Юдита М.
385 Бредстен Боніта Л.
386 Лисогір Іван III.
471 Бринявський Зенон, Марія Т., Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

288 Данилюк Христофор.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

402 Вурій Любомира.
464 Кобівка Анна.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

2 Ковак Іван Е.
8 Качмарська Віра Л., Липецька Анна, Михаляк Текля, Сидор Микола, Марія.
9 Нарадко Ілейна М.
10 Вілинська Анна, Марія.
14 Воробець Богдан Ю., Зиновія; Жидовська Анна, Матіяш Олена, Морґен Михайло, Роговський Віктор, Филипчук Ярослав, Марія; Юркевич Юрій.
15 Войчук Степан.
16 Чекайло Павло, Анна.
20 Гайдукевич Данило, Котелка Андрій.
25 Городиська Ірина.
27 Салик Антін П.
32 Андерсон Текля, Даскалюк Зоя.
34 Гаврилюк Петро Е., Соробей Анна.
37 Сабатіні Франко Ф., Марія Т.
39 Майкович Ірина.
42 Зарицька Марія.
45 Варвик Марія, Кіршнер Франц І. ІІІ, Крих Катерина.
47 Поляк Михайло мол.
53 Варонський Денис, Вачинич Володимир, Веретик Петро, Дрехслер Софія, Заліщук Марія Ст., Крупа Михайло, Мовел Роберт.
55 Заяць Атанас, Єва.
59 Сендзік Дмитро.
63 Ірч Іван И., Луковська Марта, Марцінник Ричард И.
70 Жуковець Олена, Самулка Йосип І., Ясинська Олинда.
76 Демчук Мирослав, Юлія; Климаш Петро.
83 Козуб Анна, Мищишин Михайло, Океана.
88 Вурбела Григорій П., Йосип М.
106 Красницький Михайло.
113 Кравець Євстахій, Хорват Андрій М.
114 Везпалко Григорій, Попов Ларета.
120 Вурделя Петро.
125 Ваня Єлисавета А., д-р Сениця Павло, Меланія.
127 Ґреґа Йосип А., Христина І.; Петручок Олена, Швець Михайло.
137 Дрозд Іван, Анна.
142 Джуба Григорій М.
146 Гавилей Юрій К., Петращук Ярослав, Списарчук Юрій, Філь Григорій, Цар Марія Т.
147 Вагнер Іван К., Воцкрин Іван, Проць Омелян, Цебенко Маргарита, Ядловський Іван мол.
155 Галушка Роман, Гонимар Лідія І.
156 Рудницький Іван.
158 Костюк Василь, Лукіянський Федір.
163 Холявський Ксаверій.
167 Рощіпка Маргарита І.
168 Космина Кетлін Н.
175 Собко Анатоль, Петро, Юрій.
179 Щіра Ґері Ф.
182 Гнатюк Віра, Ді Джіякомо Степанія, Керстнер Єва, Кравс Василь, Анна; Кузбит Василь, Ласький Йосип, Паробій Степан, Перевізник Анна, Риточ Павло М., Слабодух Мирослав, Яциняк Григорій мол., Марія.
183 Жирардин Анна, Фльорчук Богдан К.
204 Кравчук Петро.
206 Кокольська Іванна Фр.
212 Куцло Анастасія.
213 Савран Євген А.
217 Вуган Гільда, Ґудз Лілея, Леткий Марвин Т.
221 Бабій Степанія.
222 д-р Якубович Олександер.
230 Ярош Михайло І.
231 Конопка Йосип, Єва.
236 Заборна Маріянна.
238 Гриценко Віра, Ґрінченко Ніна, Миговая Марія А., Романчук Люба.
252 Оленчук Василь.
254 Мельник Андрій В., Запатка Юлія К.
257 Вил Роберт В., Вицкел Іван Н., Марія.
266 Когут Степанія О.
268 Гідзинський Венямин Е.
270 Жарський Василь І., Варвара А.; Ленчук Ольга, Липка Едвард.
276 Ґрадик Володимир.
277 Кравець Семен, Іванна; Скорик Антін Р.
284 Гладишевська Олена А.
287 Левицька Ярослава, Моцюк Ірина Г., Стецура Йосип, Софія.
292 Ващук Іван, Манько Ґері Л., Рудницька Анна, Терлецька Анна, Федишин Марія, Ціко Микола.
296 Лобур Констанція Л.
304 Коваль Анна.
316 Ендрюс Степан, Гавриляк Марія, Лещишин Петро, Мельник Олеся К.
321 Мартинюк Степан, Марія.
325 Вровський Данило.
327 о. Шараневич Омелян.
336 Вернер Еріка, Турчин Люба.
340 Ґікель Дейсон Д., де Авезедо Антін Н., Марія Л.; де Мораес Онисим П., Тереса; Мулдер Алвин, Ерсі П.; Олівейра Люїз К., Аврея; Триндейд Цилія П., Фрейре Роберт А.
344 Маріяш Юрій.
345 Армстронг Дін А. 2., Джадсон М. 2.
346 Гомзяк Марія, Майструк Михайло, Якимців Сергій 2.
348 Голубець Дмитро.
349 Захарко Михайло, Трензелюк Йосипина.
353 Букачевський Ярослав, Ровенко Володимир Ю.
356 Грисьо Дмитро, Євгенія.
361 Піскор Степан, Олена; Пригода Іван, Іван мол., Анна; Прима Петро, Меланія; Скорецька Олена.
362 Петрик Федір.
367 Касиянчук Ілля.
371 Гук Степан.
375 Литвинюк Володимир, Шуя Осип, Марія.
379 Вакай Богдан Т., Вовк Михайло мол., Гузар Богдан, Олександер І., Діна; Швець Арета С.
386 Лисогір Роберт И.
387 Лазар Федір.
397 Круциляк Марія.
398 Чебиняк Марія А.
402 Хрептак Марія.
408 Рибський Юрій, Анастасія.
411 Завада Степан, Зозук Юрій, Новосад Володимир 2, Цебуля Віра.
412 Буртняк Михайло.
417 Дробоцький Ігор З., Марія М.
422 Збир Ярослава, Коник Степан мол.
423 Дячун Ярослав.
430 Тимків Микола.
432 Дедилюк Василь, Станиславський Михайло, Юрійчук Варвара.
434 Гавалешка Татьяна.
448 Майброда Михайло.
451 Бурак Олена О., Гулька Богданна.
457 Гошовська Ірина, Гумовська Марія, Ліс Віктор І., Пелех Олександер.
458 Качмарський Йосип, Євстахія.
467 Шеско Роналд М. 2.
469 Міліян Михайло, Стецький Петро.
473 Війтенко Ірина Я.
480 Жидовник Христина, Марія; Макух Марія, Петик Михайло, Пушка Василь, Федорів Лев, Янчак Святослав.
484 Прилепа Григорій, Федів Дмитро, Татьяна.
485 Кулик Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Ґудз Володимир, Ірина.
27 Гладун Іванна.
38 Вишоп Ричард Е.*
64 Матійчук Олена.
113 Куземчак Йосип*, Ґертруда М.
114 Мандзій Анна, Микитин Ілля, Феодосія; Нескорощена Ніна.
147 Воцкрин Іван.
164 Ясинський Вейн І*.
194 Клос Орест 2, Марія; Пітула Теодор, Марія, Розалія; д-р Сушків Олександер.
308 Кавчак Юрій.*
324 Пасічник Ігор.*
325 Лема Богдан.
348 Куцалаба Василь*, Михайло*.
359 Мединська Катерина.
361 Стахів Борис*.
385 Дмитришин Неоніля.
423 Рихтицький Степан Л.
430 Куземський Іван 2.
434 Голод Михайло*, Кобринський Юрій*, Кучарський Орест*, Роніш Іван*, Роман*, Юрій*, Ірина; Токиш Юрій*.
478 Маґас Степан*.
494 Ватюк Іван*, Софія; Бойко Іван Г.*, Васурчак Михайло*, Процюк Петро*, Розновський Михайло*, Чорнобай Павло*, Шановський Данило*, Шевчик Михайло*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

15 Городецька Наталя Д., Оксана; Курилас Степан, Ольга.
25 Федик Мирослав, Марія.
32 Урбан Ванда А. 2.
35 Якимів Марія.
43 Чайківський Михайло*.
83 Федик Степан, Уляна.
172 Косоноцький Роман.
194 Вобровський Юрій, Ольга.
257 Старовецька Анна, Ізабела.
287 д-р Срібний Юрій*.
356 Яськів Роман, Лукія.
368 Маренін Юрій В., Олена Г.
371 Геврик Богдан, Ольга.
408 Курман Ілля*, Ірина.
423 д-р Мачук Юрій, Ґлікерія.
424 Павленко Василь.
434 Дякунчак Христина, Кліма Нестор, Ольга; Павлич Анна, Прімак-Демченко Наталя, Турчинюк Іван, Віра.
457 Кузьма Галина, Радолізький Михайло.
471 Доманчук Антін*, Снігур Богдан, Марія.
473 Чехут Ярослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

402 Вурій Любомира.
464 Кобівка Анна.

ЧЛЕНИ ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

15 Антонович Омелян, Кічоровська Олена.
293 Трембіцький Володимир, Ярослава І.
371 Дзіман Михайло*.
465 Мороз Йосип, Текля.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

2 Висоцька Єлисавета А.
19 Росола Ярослав, Ірина, Катерина, Ольга С.
25 Савка Ярослав.
34 Петрач Роман*, Степанія, Христина; Протиняк Микола.
43 Мірас Тадей*.
117 Ператюкевич Степанія.
121 о. Волянський Онуфрій.
127 Михальчук Анна.
153 Віленька Степанія, Ганкевич Василь, Дейчаківська Віра, Максимюк Микола 2, Анна 2.
171 Воалінт Михайло*.
176 Гайдук Володимир.
204 Коминар Михайло, Маленкор Варвара, Перетц Михайло.
216 Ганущак Параскева.
221 Мат Денетта А.
252 Паниєяк Іван* 2.
257 Вілецький Ярослав, Кізима Богдан І., Маргарита; Рожок Пилип Т*., Футала Ігор*.
267 Крумшин Микола, Олександра; Рошко Ольга.
268 Пікусій Павлина.
276 Сушинський Павло*.
292 Влой Люба, Ващук Іван*.
329 Чипельський Михайло*.
345 Кість Данило Е.*, Литвинчук Павло*.
346 Зіґа Володимир*, Турчиневич Ігор.
361 Левицька Ольга С.
375 Вачара Микола.
402 Красносельський Володимир*, Софія.
411 Яош Андрій*.
423 Дуб Омелян, Назаревич Роман П. 2, Теодорович Юрій.
430 Саґата Анастасія.
440 Комарницька Марта, Оксана; Люзняк Володимир*, Юґлей Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

10 Ведич Йосип*. Радолізький Михайло.
35 Кичма Михайло, Ярослав*, Софія.
39 Городецька Наталя Д., Оксана.
58 Никитюк Сергій, Таіса.
83 Тимчій Марія 2.
88 Федик Мирослав, Марія.
106 Яськів Роман, Лукія.
112 Якимів Марія.
130 Вобровський Юрій, Ольга.
155 д-р Срібний Юрій*
222 Курилас Степан, Ольга.
231 Федик Степан, Уляна.
234 Квас Володимир*.
251 Старовецька Анна, Ізабела.
361 Випник Іван, Лідія М., Софія; Мирошниченко Галина.
399 Урбан Ванда 2.
430 Чорнобіль Осипа.
432 Курман Ілля*, Ірина.
445 Геврик Богдан, Ольга.
480 о. Нагаєвський Ісидор.
491 Доманчук Антін*, Кліма Нестор, Ольга; Плавич Анна, Прімак-Демченко Наталя, Снігур Богдан, Марія; Турченюк Іван, Віра; Чехут Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

35 Врода Іван*.
38 Вишоп Ричард Е.*
39 Вендерський Едвард Є*.
64 Матічук Олена.
94 Крафтон Франко І. мол*.
112 Ґрінвалд Йосипина.
114 Вратківська Уляна, Мандзій Анна, Микитин Ілля, Феодосія.
120 Ґредякак Іван*.
147 Воцкрин Іван*
161 Мек Івой Матвій Г*.
191 Реґоніс Мартин М*., Емма Г.
200 Малафій Кеннет С*.
215 Кукувка Іван П*.
233 Задорожна Ірина.
240 Сабойка Василь, Олександра М.
287 Зварич Григорій*.
295 Шмайда Демко, Катерина.
300 Кавчак Юрій*.
307 Зіньків Михайло.
324 Пасічник Ігор*.
345 Коляниківський Микола*.
348 Куцалаба Василь, Михайло*.
361 Левченко Адам.
367 Грицик Єлисавета.
406 Малерій Тереса.
432 Дрозд Люба 2, Козак Любомир А*., Туркевич Віра, Метислава Р.
434 Кучарський Орест*, Роніш Іван*, Роман*, Юрій*, Ірина; Цибушник Оксана.
461 Вриль Зенон*.
478 Маґас Степан*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

36 Жовнірович Ольга.
59 Сендзік Дмитро*.
83 Слейн Софія.
155 Лехман Василь Ф*.
194 Дусанівський Ярослав.
200 Коцопій Ярослав*.
207 Кравчик Павлина, Рева Павло*.
221 Боднарчук Єлисавета, Чікобай Теодор.
238 Горуць Анна, Медвідь Петро*.
257 Парабанюк Іван.
277 Масевська Марія, Сломяний Михайло*.
287 Кук Іван*.
289 Шеремета Василь, Степанія.
341 Лязень Анастасія.
342 Дитиняк Володимир*, Юлія.
343 Кацмаср Патрикія А.
361 Олеяш Микола*.
367 д-р Жовнірович Василь.
369 Кравець Ольга.
397 Слюзар Олена В.
424 Васюк Віктор*.
432 Зазуляк Михайло*, Кемпе Лавро*.
434 Попадинець Дмитро*, Ігор В*., Орест Ю*., Марія, Христина М.
458 Семенюк Олена.
460 Салиґа Григорій*.
465 Новосад Захарій*.
471 Бринявський Василь*, Ярослава; Романцишин Марія.
473 Ксьонда Євдокія.
478 Пасічник Маргарита.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Рубаха Іван*.
24 Сувак Марія.
38 Дранчак Михайло*, Яхвак Василь Ю*.
45 Сеник Єва.
47 Клемент Едвард*.
86 Нич Володимир*.
91 Шпук Анна.
94 Тиро Михайло І.*
117 Чирко Дмитро.
128 Гайдукевич Лука.
137 Концевич Карло К*.
144 Лисик Василь*.
176 Лесів Лукія М.
194 Сворак Андрій.
211 Вонсович Петро*.
221 Василів Петро, Децик Володимир*, Новицький Іван*.
243 Кроль Іванка.
251 Ґоїк Йосип С.*, Пацула Едвард*.
252 Новицька Марія.
276 Войтечко Олеся Е.
292 Назарчук Лев*.
295 о. Феделес Володимир.
334 Задорецький Богдан*, Іванна.
336 Садовська Софія.
337 Стельмах Остап*, Анна.
342 Ґаґа Марія, Кравич Михайло, Катерина.
348 Голубець Дмитро*, Фраік Михайло.
361 Мира Олексій*.
369 Борута Катерина.
379 Воловияк Мирон Е.*, Гладій Люїза, Джаман Степан*, Морозюк Павлина К.
386 Федак Розалія.
414 Йонес Віра А.
430 Кушнір Микола*, Антонина.
438 Саґат Петро*.
445 Кома Іван*, Тиктор Іван*.
455 Левицька Ірина, Ліс Ольга.
469 Пастернак Олена.
472 Раковський Мирослав.
486 Турчин Петро*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

204 Гордіюк Іван.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

361 Раковський Роман.

ЧЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

7 Ністрян Іван
9 Сининський Іван*.
21 Смик Олексій.
22 Петрів Василь*.
27 Палащук Василь Катерина.
38 Коваль Михайло, Шкурат Вартоломей*.
39 Вознічак Михайло*, Лесюк Маркила, Пилипишин Степан 2.
45 Ввриків Анастасія.
52 Намака Розалія.
53 Пашула Іван, Усик Анастасія.
59 Новак Іван*.
64 Тиливяк Пилип.
76 Бурбела Степан, Дацковський Іван.
81 Вилень Олександер*.
93 Галайко Степан*.
94 Наґрич Єлисавета, Сковрон Володимир*.
99 Лукач Михайло.
100 Клиса Юстина.
102 Катинський Антін*.
106 Зборик Антін*.
109 Віхоть Михайло.
112 Віркіовська Катерина.
127 Камад Олександра, Килин Омелян, Круцько Юрій.
145 Сливчук Роман*.
155 Ваверчак Анна, д-р Васько Петро.
156 Ткач Степан*.
165 Скотинський Павло*.
170 Грабар Іван.
175 Назаркевич Григорій.
194 Кіта Єва, Миськів Петро.
204 Боборик Катерина.
218 Стахура Розалія.
221 Свірський Володимир*.
237 Олійник Андрій.
245 Білик Люба.
253 Мельник Катерина.
261 Бабій Татьяна.
263 Лобур Михайло.
275 Костів Марія.
277 Бузяк Анна.
287 Чепіль Михайло*.
299 Коваль Степан.
308 Зьомба Осип.
316 Сипян Павло*.
318 Палій Онуфрій.
322 Калакура Маркила.
327 Захарків Микола, Сломушинська Михайлина, Фірман Андрій.
336 Ганич Василь*.
337 Моцко Ілля.
344 Кейн Яким Т*.
346 Маланчук Ірина.
352 Шпір Катерина.
359 Мединська Катерина.
361 Груховський Данило, Прийма Пелагія, Прудиус Марія.
368 Лемещук Наталя.
379 Зборик Антін.
390 Каламин Олександер*.
413 Відзомок Ангелина.
423 Носієвич Теодосій 2
434 о. Кушніряк Микола*, Паліїв Ольга.
445 Вило Іван*.
460 Кобильник Степан.
481 Полівчак Марія.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Руденко Петро.
17 Коцепула Антін.
27 Сенежак Христина М.
76 Климаш Петро.
120 Кепул Долорес Є.
147 Миґулець Марія.
155 Галушка Роман, Наталя.
156 Рудницький Іван.
161 Фрай Теодор Г.
182 Кость Самійло, Мурдак Василь Д., Наконечний Франко.
231 Конопка Єва.
238 Гриценко Петро, Віра.
261 Аркотин Петро, Шибяк Алфред І. мол.
283 Пироганич Анна М., Ольга; Шварик Іван Гр.
295 Кісь Степан І.
340 де Мораес Павло Т., Мулдер Алвин.
344 Маріяш Юрій.
346 Майструк Михайло, Якимців Сергій.
361 Жигайло Петро С., Пригода Іван мол.
372 Скрутовська Тереса К.
398 Чебиняк Марія А.
408 Рибський Юрій.
411 Завада Степан.
412 Вуртняк Михайло.
424 Васюк Віктор.
432 Юрійчук Марко Гр., Варвара.
465 Щеребний Іван.
480 Жидовник Михайло, Христина; Макух Марія, Пушка Василь, Янчак Святослав.
484 Прилепа Григорій.

ЧЛЕНЕ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

194 Сушків Віра, Дарія.
340 де Мораес Флавій Т*. Люїза С.
361 Стахів Євген*.
402 Федик Василь*.
430 Саґатий Мирон*.
434 Ониськів Володимир*, Токий Олександра.
445 Хомань Дмитро.
494 Процюк Петро*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

19 Росола Ярослав*.
86 Вушмич Михайлина.
131 Левицький Володимир*, Теодора М.
194 Прибильський Михайло*, Марія.
309 Деланий Гаролд мол*.
344 Грибович Анастасія.
397 Ванчицький Тарас*.
399 Качор Олег І*.
411 Цебуля Василь*, Віра.
432 Гайдай Василь* Лотошинський Іван*, Юстина; Федорянич Зенон*, Орест*.
440 Вілинський Василь*, Гута Матвій І*., Ковальчук Анна.
445 Климків Володимир*.
458 Николюк Ольга.
472 Варцаба Марко.
478 Бойко Микола К*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд:

10 Ведич Йосип*.
35 Кичма Михайло*, Ярослав*.
170 Вох Петро.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ЗІСТАВЛННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го березня 1969 р.)

Старий рід забезп.	91
Кляса О	294
Кляса Т	4,769
Кляса W	12,329
Кляса Р 20	16,255
Кляса Е 20	10,864
Кляса Е 65	1,846
Кляса Р 65	1,305
Кляса DP 60	308
Кляса DP 65	276
Кляса ADD	3,286
Кляса Т 10	140
Кляса Т 5	33

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	157
Кляса 5 Е	186
Кляса Р 20	129
Кляса Е 20	101
Кляса 6 С	1
Кляса Р 65	7
Кляса Е 65	10
Разом:	52,387

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПРАТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го березня 1969 р.)

Кляса 1-ша	1,063
Кляса 2-га	256
Кляса 3-тя	63
Кляса 4 Р	2,359
Кляса 5 Е	3,157
Кляса 6 С	477

НОВІ КЛЯСИ

Кляса Е 20	5,347
Кляса Е 18	4,406
Кляса Е 65	213
Кляса Р 20	6,528
Кляса Р 65	142
Разом:	24,011

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНОСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 28 лютого 1969 р.)	26,734	58,242	3,259	88,235
Активні члени:				
Приріст у березні 1969:				
Нові члени	103	266	45	414
Прийняті нанововo	15	58	11	84
Прийняті з перех. листами	14	42		56
Зміни кляс забезпечення	9	7		16
Прийняті з Департ. Молоді		2		2
Разом:	141	375	56	572
Убуток у березні 1969:				
Суспендовані члени	13	65	25	103
Відійшли з перех. листами	13	48	4	65
Зміни кляс забезпечення	10	8		18
Відійшли до дорослих	10			10
Померли		81		81
Вибрали грошові звороти	29	45		74
Відійшли з випл. п. сум. заб.	45	42		87
Виплатили вповні вкладки заб.	19	55		74
Відійшли на част. випл. заб.		1		1
Відійшли на безпл. прод. заб.	1	1		2
Разом:	140	346	29	515
Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у березні 1969:				
Виплачене забезпечення	19	56		75
На безпл. продовж. забезп.	9	32		41
Разом:	28	88		116
Убуток у березні 1969:				
Померли		7		7
Вибрали готівку	10	15		25
Привернені в актив	4	28		32
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАВ.	5	5		10
Разом:	19	55		74
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем березня 1969 р.:	26,744	58,304	3,286	88,334

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за березень 1969 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березень 1969 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1969 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	152.53	158*	810.97	324	149.01
2	143.42	161	1,423.71	325	1,653.38
3	164.73	163	734.61	327	823.43
5	1,240.95	164	254.90	328	692.43
6	695.51	165*	224.27	330	320.61
7*	701.37	166	35.58	331	399.27
8	1,552.43	167	88.44	332	102.26
9	125.55	168	429.47	333	115.69
10	97.95	169	87.88	334	660.20
11	168.47	170	1,183.58	336	1,251.30
13	950.28	171*	502.26	337	449.97
14	1,794.83	172	173.32	338	202.77
15*	570.22	173	595.93	339*	734.40
16	367.43	174	1,867.98	340	242.92
17	273.48	175	1,243.77	342	228.03
18	24.19	176	581.56	343	435.52
19	258.26	177	311.84	344	174.07
20*	1,304.20	178	57.58	345	448.36
21	308.16	179	251.06	346	536.80
22*	1,045.46	180	270.73	347	620.39
23	220.44	181	132.70	348	549.17
24	56.96	183	1,040.66	349	646.78
25	1,063.23	184	346.28	350	548.11
26	7.09	185	44.37	351	26.81
27	938.71	187	78.80	352	484.97
28	6.42	190	35.75	354	335.16
29	221.97	191	1,315.95	355	239.65
30	75.46	192	442.10	356	500.33
31	60.02	193	21.64	357	37.57
32	287.96	194	2,057.25	358	110.53
33*	1,033.31	195	13.41	360*	665.69
34*	594.49	196	18.80	361	3,319.69
35	938.39	197	8.54	362	610.28
36	249.32	199	63.84	363	88.83
37	574.53	200	229.52	364	1,221.23
38	523.59	201	17.99	365	25.13
39	1,807.06	202	24.83	367*	1,993.91
40*	76.93	203*	135.00	368	124.27
41	46.95	204	1,654.44	369	150.67
43*	397.91	206	677.90	370	309.23
44*	75.43	207	79.62	371	1,132.25
45	733.74	208*	109.24	372	1,010.51
46	140.26	209	124.71	373	122.62
47	231.40	210	197.63	375	1,008.10
48	286.85	211	366.25	376*	36.08
49	206.52	212	55.03	377	15.53
50*	284.97	213	223.19	379	4,919.24
52	197.32	214	209.99	382	64.06
53*	1,124.65	215	207.21	383	492.23
54	314.30	216*	1,621.68	385	1,748.43
55	520.36	217	1,240.55	386	55.51
56	200.61	218	377.84	387*	1,239.90
57	635.25	219	980.13	388	185.81
58	323.92	220	1,075.73	390*	62.34
59	1,168.89	221	4,605.80	391	132.74
60	31.68	223	237.60	392	1.86
62*	174.42	224	127.35	393	165.21
63	1,391.43	225	12.69	394	147.37
64	256.62	226*	608.53	395*	33.83
65	232.89	228	12.02	397	1,670.00
66	51.16	230	1,248.81	398	38.10
67	426.97	233	445.95	399	680.42
68	71.01	234	939.66	401	19.58
70	541.37	235	530.77	402*	631.84
72	31.16	236	340.27	406	268.15
73	151.48	237	230.02	407	612.01
74	6.67	238*	2,040.02	408	298.90
75	371.03	239*	830.35	411	26.90
77	38.65	240	2,955.55	412	380.14
78	430.21	241	64.95	413	209.46
79	47.44	242	458.92	415	12.86
80	84.89	244	11.85	417	162.97
81	142.28	245	885.19	418	916.70
83	583.40	247	285.38	419*	112.15
84	84.80	249	15.58	422	473.63
85	185.82	251*	1,525.17	423*	1,597.98
86	270.05	252*	340.10	424*	62.31
87	34.67	253	224.86	425*	71.20
88	716.01	254	625.44	426	6.78
90	343.93	256	507.66	427	3,636.45
91	202.40	257*	1,313.89	428	89.25
92	37.90	258	9.60	429	45.56
93	231.84	259	451.38	430*	3,066.56
94	2,414.98	260*	145.56	432	6,352.23
95	24.45	261	293.27	433	297.56
96*	474.65	263	68.36	434*	4,782.94
97	201.00	264	54.22	435	243.30
98	48.56	265	73.79	437	1,152.90
99	150.81	266	1,441.02	438	109.45
100	197.69	267*	1,013.35	439	908.21
102	1,212.84	268	284.19	440*	1,499.72
103	229.82	270	912.66	441	887.21
104	268.32	271*	1,176.58	444*	153.58
105*	1,160.71	272	109.98	445	723.03
106	1,260.06	274*	414.54	446	15.81
107	219.08	275	177.40	448	145.44
108	58.97	276	533.80	449	16.99
109	196.88	277	2,315.12	450*	1,023.78
111	65.37	278	243.48	451*	1,158.34
112	290.30	279	36.32	452	235.18
113	468.15	280	178.58	454	275.51
114*	2,178.89	281	1,171.48	456	259.00
115*	153.85	282	87.65	457	742.78
116	716.54	283	630.47	458	959.20
117	82.93	284	193.22	460	567.35
119	85.91	285	122.91	461*	272.65
120	724.11	286	763.73	462	59.91
121	259.26	287	1,298.42	464	672.74
122	113.52	288	334.10	465	1,306.45
123	283.13	289	411.56	466	532.37
124	131.70	290	202.00	467	25.35
125*	1,042.64	292	2,816.86	469	884.47
126	91.47	293	696.44	470*	162.82
127	1,487.12	294	18.84	471	2,588.51
128	385.58	295	1,224.76	472	596.30
130	1,283.38	296	227.18	473	1,560.21
131	1,583.38	297	14.02	474*	106.32
132	164.30	299	207.81	475	34.26
135	20.12	300	102.83	476	65.98
136*	116.95	301	482.94	477	47.67
137	399.24	302	60.44	478	126.49
138	63.62	303	95.51	479	272.04
139*	232.34	304	797.32	480	688.81
140	190.13	305	407.75	481	518.20
141*	38.01	306	156.89	484	822.05
142*	835.92	307	329.89	485	65.91
143	86.91	308	162.93	486	280.96
144	257.41	309	187.67	488	40.00
145	99.43	310	176.21	489*	222.30
146	525.81	311	45.00	490	79.63
147	1,507.61	312	167.68	495	359.34
148	73.24	313	62.65	496	28.98
149	173.03	314	10.37	497	528.05
150	192.53	316	2,026.08	499*	238.55
151	243.74	317*	909.56	500	191.83
152	54.68	318	178.73	502	326.05
153*	3,546.72	320	626.27	503*	208.17
155	2,082.51	321	527.48	504	59.78
156	885.19	323*	495.14	506	207.12
157	207.10				

Вкладки від членів забезпечених у всіх клясах життєвого забезпечення $229,007.85

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
3	11.00	184	2.20	347	5.65
8	20.20	191	6.20	349	14.30
10	2.25	194	93.75	360*	16.50
14	4.40	204	21.53	361	20.40
16	6.15	206	4.30	367*	11.00
17	12.75	208*	2.70	368	8.20
19	14.00	214	17.55	371	18.10
20	4.80	218	14.00	372	29.40
22*	18.40	219	.85	375	26.70
25	.85	221	58.25	385	53.10
43	20.30	222*	6.85	387*	96.90
47	7.75	233*	24.20	391	9.20
49	14.00	234	4.80	393	15.20
54	23.20	235	22.00	394	2.90
55	2.20	238	31.00	402*	129.35
59	4.50	239*	2.20	407	100.00
68	19.95	240	30.45	408	51.50
78	12.00	245	4.80	411	6.40
83	66.70	247	1.00	418	51.50
86	21.40	251*	10.00	422	5.70
90	5.55	257	72.50	423*	24.40
91	11.00	266	12.20	427	18.40
93	.85	268	20.00	430*	46.55
96*	4.20	270	15.25	432	44.20
102	15.50	271*	3.90	434*	139.90
103	19.25	277	68.55	437	9.75
105*	22.00	278	4.10	439	57.20
114*	3.00	281	9.20	440*	24.65
116	13.40	282	.85	445	43.20
117	18.80	287	13.95	446	15.85
120	35.75	289	12.20	449	11.00
121	2.20	290	11.00	450*	8.75
123	4.80	295	33.00	451*	80.00
125*	2.20	304	1.10	456	22.80
131	41.80	305	9.20	460	12.20
139*	1.10	307	21.40	461*	3.75
142*	3.90	309	23.25	465	2.45
147	1.10	316	4.10	466	9.20
150	3.50	317*	12.20	471	21.40
153*	4.30	320	7.35	472	1.05
155	32.20	327	11.10	473	27.40
157	13.60	328	3.95	480	29.20
158*	16.15	334	3.35	486	8.15
164	1.10	336	12.20	495	6.10
170	25.35	338	17.00	497	5.20
171*	47.60	340	12.00	500*	26.80
172	24.50			503*	30.05
173	22.05	345	1.35	504	18.40
174	79.90	346	11.20	506	9.20

Вкладки від членів обезпечених від пригадку в клясі АДД $2,973.75

Прибутки:

ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1969

Членські вкладки	$ 231,981.60
Відсотки від бондів	112,413.47
Відсотки від гіпотечних позичок	41,139.33
Прибутки друкарні й книгарні	32,302.49
Прибутки від реальностей в Кергонксон, Н. И.	7,304.65
Зворот федер. податків та соц. забезпечення працівників	3,366.43
Вплати на покриття податків від гіпот. нерухомостей	3,251.50
Прибутки від нерухомости в Джерзі Сіті	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,775.10
Зворот загальних коштів подорожі	666.00
Зворот асекурації	429.00
Відсотки від банкового конта	416.09
Зворот інвестиційних коштів	405.00
Зворот коштів видання англомовних публікацій	300.00
Зворот стейтових податків та забезп. службовиків	285.99
Зворот канадських дом. податків та соц. забезпечення	232.10
З продажі англомовної Енцикл. Українознавства	180.00
Перенос резерви при зміні кляс забезпечення	146.00
Зворот коштів подорожі обласних організаторів	84.85
Зворот за друки	5.08
Разом	**$ 438,684.68**

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	$ 84,422.64
Сплачено бондів	95,004.32
Сплачено членських позичок	8,037.91
Разом	**$ 187,464.87**

ПОВТОРЕННЯ

Місячні вкладки, прибутки від інвестицій та звороти	$ 438,684.68
Сплати інвестицій	187,464.87
Разом	**$ 626,149.55**

Видатки:

ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1969

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

Відд.	Ім'я	Сума
5	Стирановська Олена	1,000.00
5	Гринишин Марія	1,000.00
7	Роговська Олена	1,000.00
7	Нiстрiян Іван	1,000.00
9	Сінецький Іван	1,500.00
14	Вовчук Павло	500.00
27	Палащук Василь	500.00
38	Шкурат Бартоломей	1,000.00
38	Коваль Михайло	1,000.00
39	Дідуник Микола	500.00
39	Возніčак Михайло	500.00
39	Пилипишин Стефан	2,000.00
39	Пилипишин Стефан'	250.00
45	Ваврикiв Анастасія	1,000.00
53	Усик Анастасія	1,000.00
59	Новак Іван	500.00
62	Стрижак Андрій	500.00
64	Тиливяк Пилип	1,000.00
67	Чаменка Юлія	1,000.00
93	Галайко Стефан	500.00
94	Івасютяк Варбара	500.00
95	Мачко Василь	1,000.00
106	Зборик Антоній	500.00
106	Дердак Сарафим	500.00
112	Драган Анастазія	1,000.00
127	Килин Омелян	500.00
127	Камад Александра	500.00
127	Круцько Юрій	1,500.00
145	Сливчук Роман	500.00
147	Саврук Паранька	1,000.00
153	Сол Евген	1,000.00
155	Ваверчак Анна	500.00
156	Ткач Стефан	500.00
170	Грабар Іван	1,000.00
175	Назаркевич Григорій	500.00
179	Панчак Петро	500.00
192	Пташник Анна	500.00
194	Миськів Петро	500.00
194	Кіта Ева	500.00
200	Клован Осип	1,000.00
204	Іванило Іван	500.00
217	Гранковський Петро	1,000.00
221	Андерзон Анна	500.00
221	Сверський Володимир	1,000.00
230	Сетник Анастасія	1,000.00
230	Когут Антоній	500.00
237	Олійник Андрій	1,000.00
238	Шафранська Александра	500.00
245	Вілик Люба	1,000.00
251	Гатала Іван	1,000.00
253	Мельник Катерина	250.00
275	Костів Марія	1,000.00
276	Полуга Берта	1,000.00
276	Гомзяк Павлина	1,000.00
277	Бузяк Анна	500.00
283	Саварин Розалія	500.00
292	Баранецький Миколай	1,000.00
296	Собків Василь	1,000.00
299	Коваль Стефан	500.00
308	Зьомбра Иосип	1,500.00
316	Бойко Микола	500.00
318	Палій Онуфрій	2,000.00
327	Фірман Андрій	1,000.00
352	Шпір Катерина	500.00
361	Груховський Данило	1,000.00
361	Мазурик Юліян	500.00
367	Сидор Іван	500.00
371	Сміт Іван	500.00
379	Зборик Антоній	1,000.00
413	Відзьомок Анеля	500.00
414	Чапля Михайло	1,000.00
423	Носевич Теодозій	500.00
423	Носевич Теодозій	500.00
428	Трембач Яків	300.00
430	Безпалко Павло	1,000.00
432	Метельський Богдан	1,000.00
432	Вілак Дмитро	1,500.00
445	Панькiв Александер	1,000.00
448	Шеремета Лев	300.00
473	Магулишин Микола	250.00
481	Буний Софія	1,000.00
481	Попівчак Марія	1,000.00
485	Гринишин Марія	500.00
488	Ластович Петро	700.00
489	Бойко Александер	200.00
	Разом	**$ 66,250.00**

ІНШІ ВИДАТКИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплата дозрілих грамот	$ 59,629.10
Видатки друкарні й книгарні	32,871.66
Грошеві звороти	15,573.34
Загальні кошта подорожі	12,360.76
Платня працівників	10,528.18
Винагорода відділовим організаторам	10,108.50
Свобода за орган	8,600.00
Кошта видання англомовної Енциклопедії Українознавства	8,431.93
Платня головних урядників	6,000.00
Федеральні податки та соц. забезпечення працівників	4,142.00
Виготовлення друків	3,055.81
Винагорода обласним організаторам	2,875.00
Кошта контролі	2,442.12
Винагорода відділовим предсідникам і касирам	2,360.30
Кошта подорожі обласних організаторів	1,402.02
Вкладки за дітей, яких родичі померли	1,073.42
Чинш за канцелярії	1,000.00
Лікарські бадання нових членів	787.50
Видатки на реальності в Джерзі Сіті	745.48
Телефон і телеграф	574.25
Оголошення	455.00
Пенсійна оплата службовиків	433.33
Вкладки за реасекурацію	428.39
Відсотки від закуплених бондів	409.89
Загальні канцелярійні видатки	665.95
Поштові оплати	610.00
Інвестиційні кошта	275.00
Кошта обласних засідань	250.70
Головний лікар	250.00
Канадські дом. податки і соц. забезпечення службовиків	249.20
Забезпечення	229.00
Обслуга машин ІБМ	211.42
Перенос резерви при зміні кляс забезпечення	100.00
Кошта правні	100.00
Вкладки до Братських Конґресів	96.00
Оплати до асекураційних урядів	62.00
Шпитальне забезпечення службовиків	56.94
Книжки й друки	7.50
Страта при сплаті бондів	4.32
Разом	**$ 189,456.21**

ПОВТОРЕННЯ

Посмертні запомоги	$ 66,250.00
Інші видатки	189,456.21
Разом	**$ 255,706.21**

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

Відд.	Ім'я	Сума
27	Балабан Марія	25.00
27	Кисілевська Анастасія	25.00
27	Климко Ольга	25.00
29	Грен Сильвестер	35.00
33	Подлеська Каролина	25.00
57	Палів Ольга	25.00
78	Кінцьо Михайло	35.00
85	Петрівський Гаврило	35.00
94	Федорак Дмитро	35.00
94	Нагріч Юлія	25.00
94	Спендак Ілля	35.00
94	Зупінчак Катерина	25.00
99	Валько Марія	25.00
102	Вусько Катерина	25.00
102	Колода Іван	35.00
104	Діщак Марія	25.00
105	Фучка Катерина	25.00
106	Надзікевич Олекса	35.00
109	Мороз Александер	35.00
109	Шепаляк Марія	25.00
113	Ватіс Пелагія	25.00
113	Мадатіс Ева	25.00
113	Крінок Іван	35.00
114	Дутчак Матрона	25.00
127	Білоголовський Галина	25.00
155	Навук Михайло	35.00
155	Гурняк Софія	25.00
155	Гураль Стефан	35.00
155	Бойко Софія	25.00
155	Сетник Іван	35.00
156	Назаревич Остап	35.00
168	Іванило Анна	25.00
168	Космина Андрій	35.00
168	Космина Ксеня	25.00
168	Дячишин Марія	25.00
176	Іванцьо Никола	35.00
191	Ткач Іван	35.00
194	Німировський Петро	35.00
204	Процик Марія	25.00
204	Гуменюк Анна	25.00
204	Оконь Никола	50.00
204	Курчи Марія	25.00
204	Росіґ Софія	25.00
204	Порада Марія	25.00
206	Гурбель Михайло	25.00
210	Ядельський Ярослав	35.00
213	Вурбела Андрій	35.00
221	Лихий Надія	50.00
221	Гарасим Михайло	35.00
221	Чикало Анна	25.00
223	Мітшель Іван	25.00
223	Сопяк Семен	35.00
233	Мендак Марія	25.00
234	Маґзір Марія	25.00
238	Позинський Дарія	25.00
242	Харкова Анна	25.00
245	Шарласнко Павло	35.00
270	Харидчак Марія	25.00
270	Савчук Франко	35.00
277	Олексів Текля	25.00
286	Шимон Анна	25.00
286	Валютанський Анна	25.00
288	Маруненко Олена	25.00
292	Шенкарук Іван	35.00
295	Баранецкі Осип	35.00
307	Чайківський Ярослав	35.00
334	Купчевич Теодор	35.00
336	Стахів Софія	25.00
346	Довгань Полікарп	35.00
347	Тимчи Гаврило	35.00
352	Каспер Стефан	35.00
354	Огородник Данило	35.00
361	Масюкевич Микола	35.00
379	Максимчук Юліян	35.00
379	Максимчук Врониславa	25.00
385	Войко Никола	35.00
388	Гапій Никола	35.00
379	Кобилинський Сергій	35.00
406	Фалат Іван	35.00
406	Клапач Іван	35.00
406	Федірко Василь	35.00
406	Ворік Михайло	35.00
423	Нагірняк Іларій	35.00
	Разом	**$ 2,535.00**
440	Волощук Степан	35.00
445	Заблуда Микола	35.00
458	Гуторів Марія	25.00
	Разом	**$ 95.00**
	Разом	**$ 2,630.00**

ІНШІ ВИДАТКИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

Конвенційні виплати	333.20
Разом	**$ 333.20**

ВИДАТКИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

ВИПЛАТИ СИРІТСЬКИХ ЧАСТИН ПО БЛ. П.

Відд.:		
432	Софії Муха	298.97
218	Стефані Кріль	100.00
	Разом	**$ 398.97**

ВИДАТКИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. И.	9,870.44
Разом	**$ 9,870.44**

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в гіпотечних позичках	38,567.54
Інвестовано в бондах	367,096.00
Інвестовано в членських позичках	11,755.10
Разом	**$ 417,418.64**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого осталася	468,144.78
Прибутки за березень	626,149.55
Разом	**$ 1,094,294.33**
Видатки за березень	686,357.46
Готівка з кінцем березня 1969 р. осталася	$ 407,936.87

Балянс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 407,936.87
Бонди й стаки	25,157,004.54
Гіпотечні позички	8,785,890.78
Позички членам	524,248.78
Реальності	562,806.26
Друкарські та електр. машини	43,910.11
Разом	**$ 35,481,797.34**

СТАН ДОВЖНИЙ

фонди:

Забезпеченеві	34,764,779.40
Братські	445,758.54
Сирітський	148,772.68
Захисту	94,451.29
Наглої Потреби	28,035.43
Разом	**$ 35,481,797.34**

Петро Пуцило, касир

НОВІ ЧЛЕНИ

Ч.В.	Організатор	Приєднав у березні	Сума забезпечення	Разом у 1969 р.
2	Елізабета Сенкович	1	$ 5,000	1
6	А. Вовк	1	5,000 АДД	1
8	В. Козіцький	3	4,000	
	В. Мандзій	2	2,000	10
9	В. Саляк	1	1,000	
	П. Нарадько	1	1,000	4
10	К. Хільченковський		2,000	
	С. Гавриш	4	4,000	6
14	М. Отрок	8	12,000	
	В. Роговський	2	4,000	21
15	О. Зинюк	2	1,500	2
16	М. Москаль	2	2,000	7
17	Я. Билень	1	5,000 АДД	7
20	А. Триш	2	11,000	
	Е. Репета	2	2,000	9
21	І. Бараник	1	1,000	1
22	Олена Олек	2	2,000	3
25	Квітка Стецюк	1	500	5
27	Люцина Олесницька	2	6,000 1 АДД	2
32	М. Хомин	3	3,500	4
33	Софія Оріх	1	3,000	2
34	Л. Блонарович	2	1,500	
	Зіна Таран	1	1,000	3
37	Анна Гнатюк	2	1,000	2
39	І. Пиндус	1	1,000	9
42	П. Головачук	1	1,000	6
45	М. Сенек	3	3,000	5
47	Анна Гарас	4	4,000	4
53	К. Сачко	10	8,500	11
55	А. Ціздин	2	4,000	2
57	В. Жмудь	3	3,000	4
59	М. Галькевич	1	1,500	2
63	М. Турко	8	13,000	8
70	М. Жук	8	8,000	5
76	С. Гавриш	1	5,000 АДД	
	В. Салабун	1	1,000	
	М. Демчук	2	2,000	10
78	І. Петрунцьо	1	1,000	3
83	С. Гавриш	3	3,000	9
88	В. Квас	2	2,000	10
94	І. Ващук	1	1,000	
	Люба Васько	1	1,000	12
106	В. Явний	2	1,000	
	М. Попель	1	1,000	3
113	С. Кровц	2	2,000	6
114	М. Ткачук	5	5,000	5
120	В. Рефт	2	6,000 1 АДД	5
125	С. Касіян	4	4,000	4
127	І. Була	4	4,000	6
137	М. Колодруб	2	1,000	4
142	М. Маркович	1	1,000	1
143	А. Левоник	1	500	1
146	Е. Репета	5	12,000	17
147	І. Зазворський	6	14,500 1 АДД	6
155	М. Фединишин	4	13,000 2 АДД	6
156	С. Гавриш	1	5,000 АДД	
	В. Новак	1	1,000	2
158	А. Саноцький	2	3,000	
	Е. Репета	1	500	17
161	А. Джула	1	5,000 АДД	3
163	С. Филик	1	1,000	1
167	І. Вельґан	1	1,000	1
168	І. Бабин	1	5,000	4
175	Я. Басюк	2	2,000	
	В. Папіж	1	1,000	9
178	П. Ковальчук	1	3,000	2
179	Ю. Стефанишин	2	2,000	6
182	Е. Репета	13	25,000 3 АДД	
	І. Живіцький	8	10,000	
	А. Гнатюк	5	7,000	
	о. Т. Форостій	4	5,000	56
183	В. Дідик	1	1,000	
	П. Залуга	1	2,000	4
204	В. Палідвор	1	1,000	3
206	Л. Гардінк	1	3,000	1
212	Марія Кудляк	1	500	1
213	В. Козак	3	4,000	3
217	Т. Кубарич	7	8,000	
221	Т. Шпікула	1	500	4
222	Я. Кришталович	2	10,500	4
230	П. Ліщак	3	4,000	3
231	І. Строчан	2	6,000 1 АДД	
	С. Гавриш	1	1,000	3
234	І. Іваник	2	1,000	3
235	М. Вобер	1	1,000	3
236	М. Скерпон	1	500	1
238	Анна Ремік	1	1,000	
	П. Мороз	5	13,000 2 АДД	13
252	С. Маланчук	1	500	1
254	В. Романишин	2	3,000	2
257	П. Сильчак	4	4,000	8
261	П. Аркотин	2	10,000 2 АДД	2
266	В. Труфин	1	1,000	3
268	Е. Барилка	1	1,000	3
270	М. Баран	5	5,000	
	А. Шаран	1	1,000	8
276	Й. Біляк	1	1,000	1
277	Е. Гомотюк	3	6,000	13
283	П. Пироганич	8	15,000 3 АДД	5
284	І. Василюка	1	1,000	3
287	О. Стецура	4	2,500	11
290	М. Іванюк	1	1,000	1
292	П. Федик	5	10,000	
	І. Ващук	1	3,000	19
295	С. Мотрович	1	5,000 АДД	8
296	П. Лобур	1	1,000	8
304	М. Гнатик	2	5,000	2
316	В. Гавриляк	4	4,000	7
321	Д. Чук	2	2,000	7
325	В. Цюпа	1	1,000	2
327	А. Копистянський	1	1,000	1
336	Г. Кисіль	4	4,000	9
340	Стефанія Букшована	15	62,000 1 АДД	
	Софія Оріховська	2	6,000 1 АДД	18
344	Т. Бутрей	2	15,000 1 АДД	11
345	М. Дербуш	8	8,000	9
346	Р. Чучкевич	6	20,000 2 АДД	12
348	Марія Макар	1	1,000	
	Естеля Волошин	1	1,000	3
349	М. Захарко	2	4,000	7
353	В. Оріховський	2	10,000	10
356	М. Депа	2	1,000	3
361	І. Пригода	10	17,000 2 АДД	12
362	Ф. Петрик	3	1,500	3
367	В. Попович	1	1,000	11
371	Ю. Баранюк	1	1,000	7
372	О. Ярема	1	5,000 АДД	5
375	П. Тарнавський	3	4,000	
	І. Даньківський	2	2,000	8
379	М. Семків	8	8,000	21
386	Катерина Його	2	2,000	2
387	В.Олійник	1	1,000	17
397	М. Нич	1	1,000	4
398	В. Галич	3	6,000 1 АДД	2
402	Я. Бурій	1	2,000	6
408	В. Дідюк	3	7,000 1 АДД	
	І. Курман	1	1,500	5
411	В. Давидюк	4	6,000	
	В. Дідюк	2	6,000 1 АДД	6
412	П. Дяків	2	6,000 1 АДД	2
414	І. Телюк	4	3,500	4
417	І. Цибрівський	2	2,000	2
422	Т. Тещук	2	2,000	4
423	Л. Кузик	1	1,000	1
424	В. Басюк	1	5,000 АДД	1
430	І. Скальчук	1	1,000	
	І. Кнігницький	1	1,000	3
432	В. Пінковський	5	13,000 2 АДД	18
434	Д. Попадинець	2	10,000	3
436	П. Вербовецький	1	500	2
440	Софія Куца	2	10,000 1 АДД	11
448	М. Перейма	1	1,000	1
451	Є. Омельченко	3	3,000	4
457	Ольга Домбровська	3	3,500	
	Ірена Гошовська	1	1,000	8
458	Ф. Стахів	2	2,000	3
465	Текля Мороз	1	5,000 АДД	1
467	Т. Лялька	2	2,000	2
469	К. Чорномаз	2	6,000	10
473	Віра Баніт	1	1,000	2
480	В. Дідюк	15	45,000 5 АДД	
	Я. Спольська	1	5,000	16
484	В. Запаранюк	4	8,000 1 АДД	4
485	С. Чарторийський	1	1,000	1

Митрополит Філярет також входить до складу кагебівського Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном

Київ. — На конференції так зв. Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном, що відбулась у Києві, виступали різні працівники того „Товариства", як платні, так і позаштатні, які в своїх звітах розповідали, як вони „застосовують різні форми роботи серед українців за кордоном". На конференції виступив член всесоюзного КҐБ і представник МВД В. М. Маляєв із Москви, який є формально головою Совєтського Комітету по культурних зв'язках з співвітчизниками за кордоном. Маляєв сказав „у всесоюзному маштабі": „Підбиваючи підсумки роботи комітетів і товариств за минулий період можна зробити висновок, що вам певною мірою вдалося налагодити зв'язки з еміграцією. Про це свідчать з кожним роком зростаючі зв'язки еміграції з Батьківщиною, збільшення передплатників на наші видання, створення нових, прогресивних організацій, клубів, бібліотек і т. д. Робота комітетів і товариств знаходить все більшу підтримку співвітчизників і разом з тим все більше непокоїть антирадянські націоналістичні емігрантські організації, які змушені шукати нові форми і методи ворожої діяльности та ідеологічних диверсій". Про різноманітні форми роботи із „українцями за кордоном" звітували члени президії, правління та ін. відділень Товариства, очолюваного Ю. Смоличем. Р. Братунь звітував, що на українців за кордоном найбільше діє пропаганда з допомогою пісень, музики і видань, викликаючи приступи туги за Україною: „І хочеться цим людям допомогти нашою піснею, нашою книжкою. Ми багаті, ми маємо Українську Совєтську державу" і т. п. Орган Товариства „Вісті з України" уч. 2/1969 опублікував списки членів президії та правління Т-ва для культурних зв'язків з українцями за кордоном. Між ними є такі прізвища, як М. Тарновський, М. Бажан, Катерина Колосова, яка входить до Правління та одночасно є заступником „міністра вищої і спеціяльної середньої освіти УССР" — ділянки, де найбільше русифікується шкільництво в Україні; також Віталій Коротич, Георгій Майборода, Наталя Ужвій, „уповноважений в справах релігійних культів при раді міністрів УССР" Кость Литвин, а навіть... Філарет — „митрополит Київський і Галицький, екзарх України", як титулує його кагебівське видання для закордону. Крім вітчизняних партійців і діячів, до президії і правління Товариства входять відповідальні редактори різних видань в Україні, керівники спілок музик, кіно, радіо, театральних і співочих товариств та декілька — задля форми — „почесних металургів" і голів колгоспів, переважно з Волині, Галичини та Закарпаття, як знавці відносин та людей, родичі яких живуть у ЗСА, Канаді й ін. країнах вільного світу. До складу кагебівського товариства входить навіть, як сказано у „Вістях з України", Лідія Гордієнко — екскурсовод музею Т. Шевченка в Каневі, Катерина Дорошенко — директор Музею Т. Шевченка в Києві, львівський композитор Кос-Анатольський, начальник Управління по „іноземному туризму в УССР" Й. Затяган, художній керівник хору УССР ім. Верьовки А. Авдієвський. В кінці конференції представник із Москви В. Маляєв сказав: „Величезні успіхи нашої країни в комуністичному будівництві, неухильне зростання добробуту совєтського народу, його боротьба за мир справляють великий вплив на світогляд емігрантів і переміщених осіб совєтських громадян, викликають у них гордість за свою батьківщину". Московський представник високо оцінював „роботу" київського філіялу відділу ЦК КПСС по пропаганді за кордоном, висловивши таку впевненість відносно української спільноти у вільному світі: „І як би не намагались антисовєтські націоналістичні угруповання зводити наклепи на нашу батьківщину, на наш народ, все менше й менше співвітчизників за рубежем вірять цим інсинуаціям".

„Сатирдей Ревю" про книжку Вячеслава Чорновола

У журналі „Сатирдей Ревю" з 19 квітня ц. р., у відділі „Листи читачів", поміщено три відгуки на рецензію Марвіна Калба, у якій він розглядав книжку В. Чорновола англійською мовою „Чорновіл Пейперс". У назагал докладному і справедливому розгляді тієї праці М. Калб не допустився помилок, він навіть підкреслив, що В. Чорновіл та його однодумці змагаються проти русифікації України і за збереження української культурної самобутности. Але редакція журналу у своїй замітці — вступу до рецензії М. Калба, зробила найбільшу помилку, подавши, що книжка В. Чорновола була „перекладена з російської мови". Проти такої нісенітниці виступила читачка журналу Патрисія Тарновська з Плезантвіл, Н. Й., у листі до редакції: „Як американка, дуже зацікавлена українськими справами, я прочитала „Чорновіл Пейперс" ще в оригінальній українській версії..." Авторка стверджує національну малу грамотність редакторів журналу, які назвали мову В. Чорновола „російською мовою", а це саме те проти чого Чорновіл боровся та за що був ув'язнений. В іншому листі до редакції читач Олеска Довбуш із Батл Крік, Мич., стверджує, що М. Калб написав рецензію дуже добре та що В. Чорновола треба б нагородити за відвагу поза залізною заслоною. Також читач Йосиф Оришкевич із Бруклину помістив у тому журналі короткий відгук: „Коментарі Марвина Калба були цілковито вірні". В. Чорновіл мав би вже бути „на волі" в СССР.

У Мюнхені вбито юґославського журналіста-еміґранта Ратко Обрадовіча

Мюнхен. — Вночі з п'ятниці на суботу, 18 квітня, на вулиці Мюнхену невідома особа застрілила видатного югославського антикомуністичного діяча, видавця і редактора часопису „Іскрас" Ратко Обрадовіча. Про вбивство цього політичного еміґранта офіційно повідомила німецька поліція, але вбивці не зловлено. Редактор Ратко Обрадовіч був принциповим ворогом комунізму у усіх його версіях і „національних" виданнях. Свою батьківщину Югославію він вважав поневоленою комуністами імперією, складеною з різних народів, позбавлених природніх і Божих прав Тітом і його клікою. Факт, що совєтська Росія — СССР не вдоволена з Югославії під керівництвом Тіта покійний журналіст розцінював лише як сварку грабіжників між собою. Цього року минає 10 літ від політичного вбивства сл. п. українських національних діячів у Мюнхені — Степана Бандери і д-ра Лева Ребета. Від 1959 р. в Мюнхені мали місце ще кілька смертей політичних еміґрантів при загадкових, досі не вияснених обставинах.

ЄГИПЕТ ОФІЦІЙНО ЗАЯВИВ, що він перестав визнавати Суезький канал за демаркаційну лінію в ізраїльсько - арабському перемир'ї, бо, мовляв, ту лінію Ізраїль осягнув силою всупереч ухвалі Об'єднаних Націй.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ЛЕСІ ХРАПЛИВОЇ В ТОРОНТІ

Торонто. — В залі Народного Дому 18 квітня відбувся заходами ОПДЛ і при участі батьків та пластунів літературний вечір письменниці Лесі Храпливої, яка прочитала свої вірші та доповідь „Проблеми української дитячої літератури в діяспорі". Доповідачку представила Ніна Мриц-Мудрик, а її син прочитав нову редакцію казки про Івасика Телесика, пера відомого дитячого письменника Романа Завадовича з Чикаґо, який не зміг прибути для виступу через стан здоров'я. Господарем вечора був інж. В. Вацик.

УСПІХ ДЕРЕВОРИТУ БОГДАНА БОЖЕМСЬКОГО

Джерзі Ситі. — Новий дереворит під назвою „Сови" відомого мистця Богдана Божемського з Тінеку, Н.Дж., був на вистаці в Національній Академії Рисунку, що тривала від лютого до 23 березня, він був також репродукований у каталозі тієї виставки. Тепер дереворит „Сови", звернувши на себе увагу критики і відвідувачів, виставляється від 8-го до 26-го квітня в Джерзі Сити Музеї на 28-ій річній виставці, спонзорованій місцевим Товариством Малярства і Скульптури.

● Харків збагатився на нові пам'ятники видатним діячам — на думку „Літературної України" з 1-го квітня. Це — „погруддя Скрипникові на Пушкінській вулиці, пам'ятник Макаренку біля парку М. Горького, пам'ятник Докучаєву"... Сама ж „Літературна Україна" нагадувала головному художнику Харкова О. Вяткіну, що в Харкові жили й працювали філософ Г. Сковорода, письменник Г. Квітка-Основ'яненко, полковник і козацький отаман Сірко, кілька відомих кобзарів, драматург Микола Куліш, зліквідований совєтами, загнаний на заслання в Москву кінорежисер Олександер Довженко та чимало подібних діячів української культури, в тому і підсовєтської... Але в Харкові відновили пам'ятник „перемоги російських військ над Наполеоном".

30-ЛІТТЯ ДЕРЖАВНОСТИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

В Ню Йорку йде підготовка до відзначення 30-ліття проголошення державности Карпатської України та 50-ліття Всенародного Конгресу в Хусті, який дня 21-го січня 1919 р. одноголосно рішив приєднати Край до Української Народної Республіки. Свято, що відбудеться дня 4 травня 1969 р. — неділя — о год. 3-ій по пол. у великій залі Українського Народного Даму, влаштовує Карпатський Союз разом з Пластовою Станицею в Ню Йорку. Святочне слово виголосить д-р В. Шандор, колишній представник Уряду Карпатської України в Празі.

ОДУМ ПЛЯНУЄ ПРИДБАТИ ВЛАСНИЙ ДІМ У ТОРОНТІ

Торонто. — Філії Об'єднання Демократичної Української Молоді, ОДУМ, працюють у Канаді, зокрема в Онтаріо і Квебеці, при православних парафіях, користуючись їхніми домівками та залями. Журнал ОДУМ-у „Молода Україна" в числі з березня надрукував довшу статтю, в якій висловлено міркування про необхідність придбати у Торонті власний дім для великої філії ОДУМ.

В ГЮСТОНІ В ТЕКСАСІ ПЕРЕЩЕПЛЕНО ОКО пацієнтові, 55-річному Джанові Медденові, який має ще ліве пошкоджене око. Операція вдалася, але не знати, чи Медден буде бачити на це чуже праве око, бо не знати, чи делікатний зоровий нерв був ще живий під час перещіплювання. Д-р Конрад Д. Мур сказав, що ніхто не може знати, як довго оптичний нерв залишається живим після смерти людського організму. В інших випадках перещіплювали вже очі тваринам. Д-р Мур сказав, що треба чекати три тижні, щоб знати, чи пацієнт бачитиме на перещеплене око.

СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ШКІЛЬНИЦТВА І ВИХОВАННЯ

(Закінчення із стор. 2-ої)

кими вони мають труднощі. Ця допомога буде безплатна. Для переведення цієї акції студентська громада буде в постійному контакті з нашими школами.

Учительський курс для студентів

Студентська Громада пропонує, щоб Шкільна Рада зорганізувала в Ню Йорку курси для підготови студентів на майбутніх учителів в школах українознавства. Такі курси мали успіх в Чикаґо, тож можна сподіватися, що повинні вдатися також в інших містах. Студентська Громада зі свого боку докладе старань, щоб заохотити студентів, які знають українську мову, вписуватися на такі курси.

Інформації для середньошкільників

Студентська Громада буде влаштовувати періодичні інформаційні сходини для середньошкільної молоді. Ціллю студентів є заохотити нашу молодь продовжувати студії в університетах, а не залишати навчання після закінчення гайскулу.

О. Ільницький

ПОЧЕСНИЙ І ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ СТОРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ ТА ДРУЗІ — КОЛ. УЧНІ УАГ

у великому смутку та глибокій пошані клонять голови над свіжою могилою свойого Друга, видатного члена Редакційної Колеґії для видання Ювілейного Збірника, присвяченого Сторіччю УАГ, жертвенного і прикладного співробітника, автора і редактора численних статтей та джерельних матеріялів до історії УАГ, померлого 10-го квітня 1969 року та похороненого 15-го квітня ц. р. на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпеґу

бл. п.

СТЕПАНА ВОЛИНЦЯ

Покійний народився 22-го січня 1895 року у Львові. УАГ закінчив матурою в 1914 році. В тому ж році, як хорунжий УСС вирушив у бій за Україну. По закінченні воєнних дій, студіював на Українському Тайному Університеті у Львові та докомплетував філософічні студії на Державному Університеті у Відні, одержавши диплом і право навчання історії, логіки і психології у середніх школах. Був членом чисельних центральних українських громадських, наукових і політичних установ в Краю і на еміґрації. Був послом до варшавського парляменту, визначним журналістом та редактором багатьох українських пресових органів, співосновником і передовим членом ФНЄ, членом Боєвої Управи УД УНА, співосновником і членом Краєвого Представництва ЦПУЕН, УСХС, УДК, табору ім. М. Лисенка, членом Таборової Управи та співосновником і професором Української Гімназії у Ганновері, Німеччина та понад все, був прикладним членом Української Католицької Церкви та вірним сином Батьківщини-України.

●

Достойній Вдові зі Сином та Родині Покійного, висловлюємо цією дорогою наші щиродружні співчуття, а друзів — кол. учнів УАГ просимо ласкаво, замість квітів на свіжу могилу — складати свої пожертви на Ювілейний Фонд — УАГ на адресу: Ivan R. Kostiuk, 112 La Clede Avenue, Trenton, N.J. 08618, USA.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА і ТАТА

бл. п.

ТАРАСА ЛОПАТИНСЬКОГО

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 4-го травня 1969 року
о год. 7:45 рано
в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

ЕМІЛІЯ — дружина
ВІРА — донька з мужем
Д-ром ОСТАПОМ ТЕРШАКІВЦЕМ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра **СТЕПАНА СТЕФАНОВИЧА**
зложили на Вдів та Сиріт в Німеччині, слідуючі особи: $25.00 Н. Попель, $20.00 Б. Стефанович, $15.00 Я. і Б. Данилевичі, $12.00 О. і Д. Ліщинські; по $10.00 — Л. і Л. Коленські та Б. Полинський; по $5.00 — О. Коленська, О. Терлецька, І. Стойко, О. Строцький, д-р Р. Кришталький та В. і О. Осередчуки; $3.00 О. Рейпарович.
Разом $125.00.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в неділю, 27-го квітня 1969 р. відійшов у Вічність
на 74-му році життя

бл. п.

МИКОЛА ВИННИЧЕНКО

народжений в місті Бучач в Україні.

ПОХОРОН в середу, 30-го квітня 1969 р. о год. 9-ій рано з пох. заведення Музика і Син в Чикаґо, Ілл.

Горем прибиті:

дружина — ЕМІЛІЯ
дочка — ГАЛИНА з мужем ЯРОСЛАВОМ ЗАГОРОДНИМ та дітьми: РОМАНОМ, ШЕРЕМ й ІГОРЕМ
дочка — ОЛЬГА з мужем ТЕОДОРОМ ЯЦКОВИМ
син — РОМАН з дружиною МАРІЄЮ та дітьми: НЕСТОРОМ і МАРТОЮ
син — ЯРОСЛАВ
син — СТЕПАН з дружиною ТАНЕЮ та дітьми: ТЕОДОРОМ і ЛАРИСОЮ
та ближча і дальша Родина в Америці і в Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 25-го квітня 1969 року, по довгій і тяжкій недузі,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами,
упокоївся в Бозі на 77-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

БЛ. П.

Інж. КОРНЕЛЬ КІЗЮК

б. сотник Української Галицької Армії.

ПАРАСТАС в неділю, 27-го квітня 1969 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Канєвського в Честері, Па.

ПОХОРОН в понеділок, 28-го квітня 1969 р. о год. 9-ій рано з церкви св. Духа в Честері, Па., а опісля на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Горем прибиті:

дружина — НАДІЯ
донька — БОГДАННА ГОЛЮКА з мужем АЛЕКСАНДРОМ і дітьми
син — ІГОР з дружиною ДОРОТЕЄЮ і дітьми

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА

ділиться сумною вісткою з Членством і Прихильниками
Української Вільної Науки,
що в неділю, 27 квітня 1969 р. в годині 6:30 вечора,
по короткій і тяжкій недузі, відійшов у вічність
на 77-му році життя —
довголітній Голова Американського Наукового
Товариства ім. Шевченка

Проф. Д-р РОМАН СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ

Президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка від часу її заснування, професор Українського Вільного Університету і Католицького Університету в Америці, кол. професор університетів в Лондоні, Кембриджу, Варшаві і Милвокі, Виск., директор Осередку Українських Студій у Вашингтоні, кол. секретар Українського Наукового Інституту у Варшаві, кол. посол УНР в Берліні, кол. віцепрем'єр і міністер УНР, дійсний член НТШ, визначний український вчений, автор численних наукових праць, незабутній оборонець української вільної науки і академічної свободи на Рідних Землях та заслужений суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 30-го квітня 1969 р. о год. 10-ій перед полуднем з катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па., на українсько-католицький цвинтар в Ленг Горн, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

●

ВП. ПП. Сестрі, Братові та Рідні Покійного складаємо цією дорогою сердечні слова співчуття у їх тяжкому горю.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

СТУДЕНТКА - ПАРЛЯМЕНТАРИСТКА

Бернадет Девлін має 22 роки, є студенткою університету в Бельфасті, Ірляндії, і наймолодшим членом британської палати громад, себто нижчої палати парляменту, обрана туди в одній окрузі Північної Ірляндії, як відважний борець за зрівнання в громадянських правах всіх осіб її батьківщини. Зараз в першому дні після свого заприсяження вона виголосила в палаті громад спокійним і безпристрасним тоном палку промову проти анахронічної виборчої системи в Північній Ірляндії, яка дає право голосу тільки домо — і землевласникам. Її виступ став величезною сенсацією в Британії. За одним махом Бернадет Девлін стала одною з найпопулярніших постатей.

● **Репертуар молодої української співачки** Лярнси Остапенко, переможця московського конкурсу співаків ім. Мусоргського, виявився гідним похвали київської газети „Культура і Життя" з 6-го квітня. Л. Остапенко на своєму концерті-речиталі в Київській Фільармонії виконувала твори таких композиторів: Мусоргського, Шумана, Штравса, Шуберта, Де-Фалья, Россіні — і ні одного українського.

Пластове Свячене нюйоркської Станиці

Ню Йорк. — В неділю 27 квітня о год. 3-ій по пол. в авдиторії школи св. Юра зібралося 423 особи, щоб спільно відбути Пластове Свячене. За столами засіли пластуни-новаки, юнаки, старші пластуни і сеніори, а також батьки і приятелі пластової молоді. Присутніх привітав голова Пластприяту Ярослав Черник і передав ведення програми пл. сен. П. Дорожинському. Впр. о. Йосафат Кузьмак, парох церкви св. Юра в супроводі о. Ю. Менцінського, капеляна пластової оселі „Вовча Тропа" і о. д-ра. пл. сен. В. Ковалика посвятили трапезу. Пластова молодь вложила багато праці в приготування програми й декорацій. Зокрема заслуговують на увагу гуцульська церква, виконана юначками 2-го куреня і великодні писанки, великих розмірів, які зробили ст. пластунки — новацькі виховниці. Новаки і новачки виконали збірну рецитацію вірша Лесі Храпливої, яку підготовила з ними новацька виховниця ст. пл. Л. Пришляк. Зв'язкова 2-го куреня ім. Лесі Українки, ст. пл. Галка Гірняк підготовила зі своїми юначками великодні гаґілки, що їх виконали дуже добре. Група юначок 30-го куреня ім. Софії Галечко і юнаків 3-го куреня ім. гет. Івана Мазепи відтанцювала декілька народних танків. Ця група зорганізувалася недавно з ініціятиви пластунки юначки О. Дмитрик, їй належала також композиція танків. За цілість програми відповідала імпрезова Станиці — ст. пл. О. Крамар. З привітами виступали Іван Йовик, представник СУМА, інж. Роман Гойдиш — від Об'єднаного Комітету м. Ню Йорку, та д-р Михайло Гук від Т-ва Лікарів і д-р Іван Козак від ОбВУА. У свяченому пластунів взяли також участь голова Окружної Ради Союзу Українок, представниці 1, 64 і 83 відділів СУА, представники УНСоюзу, Українського Золотого Хреста, Т-ва Броди-Лев, Хору „Думка" й інші, як теж деякі члени Крайової Пластової Старшини.

ВІДБУЛИСЬ ТАБОРИ ПЛАСТУ Й СУМ В АВСТРАЛІЇ

Аделаїда. — Тижневик „Вільна Думка" ч. 8/1969 поінформував про відбуття пластового і сумівського таборів у районі міста Аделяїди. На міжстейтовому літньому таборі СУМ було 146 учасників. Табір розбудували батьки і старші сумівці: поставлено великий будинок кухні і залі-їдальні, таборовики спали в шатрах з вистеленим лінолеумом сподом. Сумівський табір відвідали гості-пластуни. На льокальному Пластовому таборі були 73 учасники. Там уже збудовано будинок таборової управи, насаджено багато дерев, але купальний басейн ще не був закінчений, бо фонди пішли на будинок управи. Санітарну опіку на пластовому таборі провадила медсестра Марійка Федорук, яка саме закінчила школу й одержала диплом медсестри. Табори молоді відбулись і в інших місцевостях Австралії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

БАТЬКИ!

Якщо бажаєте зв'язати своїх дітей на все життя з українською організованою громадою — забезпечіть їх поки час в
УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!
Його щоденник і інші видання будуть пригадувати їм їхнє походження й інформуватимуть про Україну, а відділові секретарі зв'язуватимуть їх із українською громадою та її змаганнями в цім краю.

ТАРЗАН, Ч. 6171. Іто хоче порятунку від професора.

Маємо бодай деякий добрий харч, Тарзане! Оце вуджені жабині ніжки і м'ясо лелеки!

Одинока в цьому добра річ, що ми не мертві — поки що!

Він каже, що не вміє плавати. Якщо він професор і такий мудрий, чому він не знає, як плавати!

Багато вчених, Іто, не вміють плавати. Наука є в мізках мужчин, а не в їх мускулах!

Коли так, то мусимо знову вирятувати його — якщо зможемо, — чи зумієсмо?